

Orosházi HARANGSZÓ

XXIII. évfolyam 4. szám · 2016. advent–karácsony

Rajtad múlik, lesz-e ünneped!

Egy-egy nagyobbacska kavicsot kaptunk a markunkba, amikor belépünk a templomba. Senki sem tudta, miért. Az éneklés végére aztán kiderült. Két tányér várta a kavicsainkat. Visszatekintve az eddigi karácsonyainkra, a legemlékezetesebbet kellett feleleveníteni. Volt, akinek csupa öröm és boldogság töltötte el a szívét, amikor visszarévedt az ünnepi órákra. Ám olyanok is akadtak, akiknek fájdalmasan emlékeztető karácsonyok jutottak eszükbe: talán békétlenség, talán betegség miatt. Az egyik tányér a boldog karácsonyok emléköveit várta, a másik tányér a nehéz emlékü karácsonyokét. S bizony mindkettőbe kerültek kavicsok!

Vajon az előttünk álló karácsony milyen lesz? Boldog vagy szomorú?

Én kisgyermekként mindig kíváncsi reménységgel vártam a karácsonyokat. Volt valami varázslat. Felcseperedve újra és megint ezeket a kedves gyermekkori karácsonyokat vágytam ismét átélni. Áhítoztam a varázslat után: óhajtottam átélni a hangulatot, az érzést, a hősést, a dallamot, az illatokat, a fényeket. Ám legnagyobb szomorúságomra valahogy sosem sikerült megismételni az egykori ünnepeket. Éveken át csupán beteljesületlen sóvárgás maradt bennem. Míg végül rájöttem a titokra!

A titok nyitja annak a felismerése volt, amit nehezen akartam beismerni: azt, hogy felnőttem. Ám amikor beismertem önmagam számára is, hogy a helyzetem és a szeretteim körében betöltött szerepem meg-

változott, újra gyönyörű karácsonyokat élhettem meg. Sőt, még szebbeket és boldogabbakat, mint gyermekként!

Kisfiúként szerettem ajándékokat kapni. Vártam rá, kívántam is, kértem is, és türelmetlenül bontogattam a kis csomagokat a fa tövében. És az akkor úgy is volt rendjén.

Felnőttként, férjként és édesapaként viszont furcsa módon még nagyobb izgalom, még nagyobb öröm adni. Kitalálni a szeret-

teim szíve vágyát, személyes vallomásokkal megfűszerezni az áhított ajándékot, ünneplőbe öltözött szívvel ünneplőbe csomagolni a meglepetéseket... – hát ennek van csak igazi varázsa! Az édes izgalom, hogy reménység szerint úgy fog örülni neki, amilyen meglepetésszerző szeretettel az készült. Micsoda öröm így adni! Így készülni! Így örömet szerezni! Gondosan beszerezni, elkészíteni, becsomagolni a szeretmet, a köszönetet, a hálát, a büszkeséget, a reménységet...

A gyermekkarácsonyok öröme abban rejlett, hogy jó volt ajándékot várni és kapni. A felnőtt karácsonyok pedig attól lehetnek akár még boldogabbak, mert olyan jó ajándékot adni.

S ha az adni vágyás valóban a szív legőszintébb kamrájából születik, akkor az Istenünk szándékába illeszkedik. Hiszen minden karácsonyunk minden ajándéka az Ő megelőző ajándékának visszhangja. Ahogyan a legkedvesebbjét, szeretett Jézusát nekünk adta, ránk bízta, az ő személyében szíve minden vágyát és szeretetét megvallotta. Azt, hogy „úgy szeretted Isten e világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

Kedves felcseperedő Testvér, kedves felnőtt Testvér! Ha igazi ünnepre vágyasz, javasolom, hogy igyekezz adni, másoknak örömet szerezni! Idén ne várj semmilyen ajándékot! Ha mégis adatik, örülj neki nagyon! Ám gazdag ötletekkel, bátor öszinteséggel, vágyakat fürkésző figyelemmel, ünneplőbe öltözött lélekkel igyekezz másoknak örömet szerezni!

S ha így – a felnőtt őszinte adni vágyásával – készülsz az ünnepre, akkor gyönyörű, szívét-lelket felforrósító ünnepek lesz neked is, szeretteidnek is.

Rajtad múlik, hogy a te karácsonyi kavicsod és szeretteid végül melyik tányérba kerül...

SZIGETHY SZILÁRD
iskolalelkész

Mindenkinek áldott karácsonyt és egészséget, örömeiben gazdag új évet kíván az Orosházi Evangélikus Egyházközség!

A reformáció és a halottak

Október 31-én ünnepeljük a reformációt, de nem szabad elfeledkezni arról, hogy sokaknak ez nem jelent semmit, vagy mást ünnepelnek. Luther Márton október 31-én, Mindenszentek előtti napon tűzte ki 95 tételét a wittenbergi vártemplom kapujára.

Mindenszentek napját (latinul: Festum Omnium Sanctorum), vagyis a már üdvözült (szentté vált, pl. Szent István) lelkek napját november 1-jén tartja a római katolikus egyház. (Hazánkban 2000 óta munkaszüneti nap is.) Emléknappá Kr. u. 741-ben nyilvánította III. Gergely pápa, egyetemessé azonban csak 844-ben, IV. Gergely engedélyével válhatott. A kelta újév, a Samhain nevű pogány ünnep és hagyomány talákozott itt a katolicizmus újításával.

Halottak napja (latinul: Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum) november 2-án (ha az vasárnapra esik, akkor 3-án) esedékes. Ez Kr. u. 998 óta hivatalosan is ünnep. E a napon emlékezünk meg elhunyt családtagjainkról, szeretteinkről. A temetőlátogatást, sírgondozást, mécsesgyújtást igyekszik mindenki ekkorra időzíteni. Ma már hittől és vallástól függetlenül bekerült a köztudatba, általános szokássá lett. A protestánsok egy kicsit máshogyan ünnepelnek. Régebben csak október 31-én, a reformáció emléknapján mentek ki a temetőbe. Ma már ez is lazult.

Halloweent október 31. éjszakáján ünneplik, elsősorban az angolszász kultúrkörben. Kelta eredetű ünnep, a boszorkányok, kísértetek és egyéb szellemek éjszakája, a fentebb említett Samhain továbbélése. Eredetét tekintve a szó az óangol (Old Norse) „All-Hallows-Even(ing)”, vagyis „minden szentek estéje”, amelynek a skót „Hallowe’en” alakváltozata terjedt el. Ekkor ünnepték a kelta újévet, megköszönve a napistennek a termést és a földet. Hitük szerint a halottak lelkei ezen az éjszakán vándoroltak a túlvilágra. Hogy ennek során a földiek segítsenek, minden alkalommal ételt és állatot áldoztak.

A reformáció gyökeresen megváltoztatta az emberek életét. Temetési szokásaik is

megváltoztak. A reformáció szétválasztotta az élők és a holtak világát. Nem beszélünk a halotthoz, nem imádkozunk hozzá. A közösség búcsúzik tőle.

A szétválasztás fizikailag is megtörtént. A temető és lakóhely eltávolodott egymástól. Előtte a templomban voltak a szentek ereklyéi és a temetkezés a templom körül folyt. A temető kikerült a településen kívülre. (A települések terjeszkedése miatt mára ismét a középpontban van.)

Az élők és halottak szilárd elkülönítése a reformátusoknál is hangsúlyos volt. Kálvin ragaszkodott hozzá, hogy genfi sírja névtelen legyen. A temetési liturgia egy időre megszűnt. Sok helyen évekig éjszakai temetés történt. Éjjel kilopóztak és egyszerűen elföldelték. Sajnos ma néha újra ez történik, de egészen más okokból. Nem éjszaka, de egyházi szertartás nélkül, néha még polgári búcsúztatás sincs. Eltemetik a halottat vagy még a temetés is elmarad.

A reformáció egyházai a „temetést nem úgy tekintették, mint amellyel egy új, folyamatos munkát kezdtek el az elhalt üdvösségéért, hanem mint utolsó testvéri szolgálatot, amellyel a halott eljövendő sorsára semmiféle befolyást nem gyakorolhatnak”. Az 1562-es Debreceni hitvallás szerint „gonoszságot cselekszenek, akik a holtakért imádkoznak, áldoznak, mert nincs azok megkegyelmeztetéséhez semmi remény, akik hitetlenségben haltak el... Elvetjük azt, ami a Makkabeusok 2. könyvében mondatik a halottakért való áldozatról.”

Lutherék 1528-ban újra bevezettek egy szertartást, hogy az emberek legyőzzék féltelmeiket. A központi üzenet a feltámadás lett. A temetési prédikáció került a középpontba, amely az itt maradtaknak szól.

Az évszázadok során Erdélyben kialakult egy különleges szokás: a szamártemetés. Ilyet az egyházzal szemben nagy büntetést szenvedett személy régen büntetésül kapott. Abból állt, hogy a temető szentelt földjén kívül, a temető árkában, egyházi szertartás (harangozás, pap stb.) és a szokásos kikísérés nélkül temették el. Szamártemetésben elsősorban öngyilkosok, de sokszor az egy-

ház megsértői (pl. akik megtagadták az eklezsiakövetést), a részegen meghaltak stb. részesültek. A kifejezés bibliai eredetű (Jer 22,19). Ugyanis a zsidóknál a szamár volt a teherhordásra használt állat, amely ha elhullott, nem temették el, hanem kivitték a városból, és a kapukon kívül temetetlenül vált a dögmadarak és állatok martalékává. Ebből származik a szamártemetés jelentése. Azon lehet vitatkozni, hogy helyes volt-e a régiek ezen szokása, vagy nem.

A ma embere viszont saját magát mondja ki az ítéletet akkor, amikor nem kér az egyházi temetésből. Ez az ítélet elsősorban nem az elhunytakról szól, hanem az itt maradtaknak.

Síremlékek emelése nem ért véget a reformáció kezdetével, mivel sokakban élt egy vágy, hogy saját magukról, vagy szeretteikről nyomott hagyjanak a világban. Ne a temetés legyen az utolsó megemlékezés az emberről. A legpuritánabb ember is hagyott emlékműveket.

A halállal nem ér véget minden, utána következik az örökkévalóság: az örök élet vagy az örök halál. Eldől az ember sorsa a halál pillanatában. Ebben egyetértenek a reformátorok. A halál utáni életéről tanúskodik a gazdag ember és Lázár története (Lk 16,19).

Vannak-e kísértetek? Augustinus óta erre az magyarázat, hogy a kísértetek mögött nem a meghaltak lelkei vannak, hanem démonok. Az egyszerűbb népeknél és másoknál (például egy nem kisebb reformátornál, mint Filip Melanchtonnál) is előfordult kísértet.

Nem mindenben volt azonban egyetértés elődeinknél. Lélek alvása tanítás is megosztotta őket: „*Nem szeretnénk, testvéreink, ha tudatlanok lennétek az elhunytak felől, és szomorkodnátok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük. Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, az is bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is előhossa Jézus által, vele együtt.*” [1Thessz 4,13–14]

A temetés az egész világon átalakulóban van. Nemcsak a protestánsokat, de a római katolikusokat is érinti ez a kérdés.

☞ A Hittani Kongregáció instrukcióit nyolc pontban foglalja össze a halottak temetéséről.

„Ne osztogassa a hamvakat

1963-ig a katolikus egyház tiltotta a hamvasztást, azóta azonban a hamvasztás már nem ellentétes a keresztény vallás tanításával. Az egyház továbbra is a holttestek elföldelését részesíti előnyben, mivel az egyház megítélése szerint ez a temetési hagyomány nagyobb tiszteletet fejez ki a ha-

lottak iránt, a hamvasztás viszont nem tiltott. Ez a temetkezési mód az utóbbi évtizedekben jelentős mértékben el is terjedt anyagi és kulturális okokból, más »egyházal ellentétes« temetkezési szokásokkal együtt – fogalmaz a Hittani Kongregáció útmutatása.

A hamvak szent helyen való őrzése megvéd továbbá attól a veszélytől, hogy megfélekedezzünk az értük mondott imáról és a rájuk való emlékezésről.”

A temetés szükségességével egyetérthe-

tünk, de a céljával – tehát azzal, hogy bármit is tegyünk a már meghaltak örök sorsának érdekében –, semmiképpen sem. A reformáció üzenete 500 év után is csak az, hogy egyedül hit által, Jézus Krisztus érdemeért üdvözülhetünk.

(A 2016. október 31-ei reformációi előadás kivonata.)

LACZKI JÁNOS

Karácsonyi anziksz

Már fogyóban vannak a karácsony előtti napok. A karácsonyi ünnepkörrel együtt lassan a készen kapott ígéknek is eljön az ideje, hiszen sok-sok évszázad óta zeng fel karácsonyi napokban a zsoltosma: békesség a földön a jóakarátú embereknek.

Modernnek tartott világunkban karácsonykor boldogságszezon van, a vásárlás-szezonról nem is beszélve. Semmi sem szokványos ezen az ünnepen. Az emberek fát visznek a szobába. Fát, amely nem nő, nem ereszt gyökeret. Nem lehet belekapaszkodni, de ha nincs, akkor támasz nélkül érzi magát az ember. Minden családnak megvan a maga, csak rá jellemző karácsonyi csendje, csodavárása, vagy erről szóló emléke.

Várunk és készülünk a karácsonyi csendre. Mi, akik az idősebb generációhoz tartozunk, kegyelemből megkapott éveink alatt arról is meggyőződhattünk, hogy nem az ajándékok értéke teszi széppé a karácsonyt. Valami más!

Az évek kétezer esztendő után is egyformán csörgedeznek a mulandóság tengerébe. Vajon eleink Orosháza újraalapításának éve (1744) után miről elmélkedtek karácsony közeledtén? Hiszen sokan lehettek közülük – régi korok óta –, a boldogtalanság közeli ismerősei.

A hátra maradt írásokból kiderül: a karácsony a legbensőségesebb keresztyén ünnepet jelentette számukra, amikor Isten meglepő ajándékot készít minden embernek: a »pólyába takart és jászolban fekvő« Gyermecket. Nagyon jó olvasni: karácsony! Gondolni rá, róla írni. Erőt és hitet ad, támaszt, kapaszkodót.

Ameddig az élő emlékezet elér, szinte mindig ezt érezték, ezt akarták érezni az emberek. Ady Endre talán száz éve is van már, hogy leírta:

„Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.”

Talán ha évente egy lépéssel közelebb juthatnánk a karácsony legyőzhetetlenségének titkához, az volna számunkra az igazi csoda. A boldogsághoz nincs recept. Akikben ez a képesség jelen van, »hisznek Istenben, önmagukban, másokban.« Az évek üresek lennének karácsony nélkül.

Balogh Örs: Advent

Lukátsi Vilma Ha szembe jön

Ádvent idején szembe jön velünk
földi vándornak öltözötten
ünnep-várásunk országútján,
lélek-terhelő nagy ködökben...

Gyertya kell! – Égő, tiszta lángú,
szív-didergető éjszakába,
hogy meg ne csalja virrasztásunk
neon-reklámok tarkasága.

Gyertya kell! – Égő, szelíd lángú,
és kéz, amely magasra tartja,
és... egy másik aki segítsen,
ha annak elfárad a karja!

Gyertya kell! – Sok kis égő gyertya,
és lángokat hordozó kezek,
hogy amikor szembe jön velünk,
el ne kerüljük Őt, emberek!

December van, karácsony közelít, egy reggelen sugárzó fényben ott áll majd a kapuk előtt. Áldott karácsonyt!

VERASZTÓ ANTAL
helytörténész

1905-ben Orosházára érkezett karácsonyi lap

Az I. világháború orosházi evangélikus halottai XII.

1916 telére az Osztrák–Magyar Monarchia hadereje az összeomlás szélére jutott. A keleti, a balkáni és az olasz fronton is hatalmas embervesztéséget szenvedtek. Hiába volt a sok borzalom, a szenvedés, a véráldozat. A román fronton volt némi siker, amikor a központi hatalmak – komoly német segítséggel – elfoglalták Bukarestet. A tél beköszöntével a jelentősebb hadműveletek befejeződtek. November 21-én 86 éves korában meghalt Ferenc József osztrák császár és magyar király. Utódát, IV. Károly néven, december 30-án koronázták meg a budavári Mátyás-templomban.

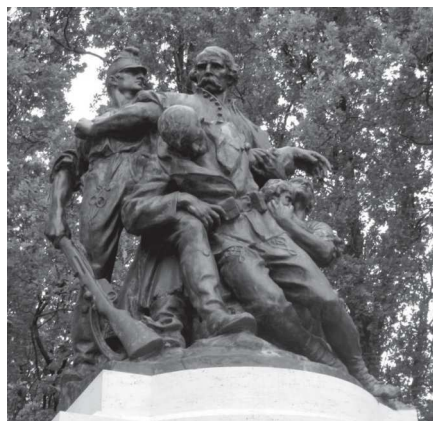
Mint eddig, ezúttal is Kálmán Rezső (1889–1933) evangélikus pap, tartalékos táborigazgató *Az orosházi evangélikus hősök emlékezete* (1925) című füzetéből válogattuk ki a 100 esztendeje elhunyt (most az Sztől a Z betűig terjedő), általa ismert esetek neveit. Az esztendő folyamán 137 orosházi evangélikus hősi halott nevét regisztrálta. Áldott legyen emlékük!

1916-BAN HŐSI HALÁLT HALT (folytatás)

- Szabó Antal szakaszvezető, 82. gy. e. 25 éves, Kolozsvár
- Szabó István honvéd, 4. honvéd gy. e. 20 éves, Orosháza Szabó István–Szabó Julianna
- Szabó József gyalogos, 101. gy. e. 23 éves, Odeskale Szabó István–Lődi Julianna
- Szabó József gyalogos, 101. gy. e. 22 éves, Podeskala (olasz) Szabó József–Szita Katalin
- Szalók Antal szakaszvezető, 3. huszár e. 23 éves, Kovel
- Szalók Mihály honvéd, 4. honvéd gy. e. 39 éves, orosz harctér Szalók György–Kunok Katalin Felesége: Szanyi Róza
- Szanyi József tizedes, 4. honvéd gy. e. 22 éves, Monte San Michele Szanyi József–Dér Judit
- Szemenyei Bálint gyalogos, 101. gy. e. Podeskala (olasz) Szemenyei Antal–Kulcsár Éva

Felesége: Berta Emília

- Szemenyei István gyalogos, 101. gy. e. 36 éves, ismeretlen helyen Szemenyei Mihály–Sárközi Mária
- Szemenyei Sándor huszár, 16. huszár e. 22 éves, Kotalag (orosz) Szemenyei József–Kovács Julianna
- Szente Károly gyalogos, 101. gy. e. 22 éves, Trient Szente Lajos–Valent Ilona
- Szikora Lajos tizedes, 4. honvéd gy. e. 38 éves, Doberdó
- Szita Kálmán őrzető, 101. gy. e. 22 éves, Stebna Szita György–Varga Zsuzsanna
- Szokolai István gyalogos, 101. gy. e. 24 éves, Szombathely Szokolai István–Bikádi Erzsébet

- Szűr Szabó András honv., 4. honv. gy. e. 43 éves, Görz Szűr Szabó András–Sinkó Julianna Felesége: Tóth Zsuzsanna
- Szverle Lajos honvéd, 4. honvéd gy. e. 18 éves, Monte San Michele Szverle Mihály–Dér Erzsébet
- Tobak Lajos honvéd, 4. honvéd gy. e. 40 éves, Isni (Albánia) Tobak Pál–(?) Felesége: Opauszki Zsuzsanna
- Torda Molnár Lajos gyalogos, 101. gy. e. 38 éves, Russibollo (olasz) Torda Molnár István–Valaczkai Zsuzsanna
- Tóth Antal őrmester, 4. honvéd gy. e. 28 éves, Pasucherv Tóth Lajos–Deák Katalin

Felesége: Ágoston Éva

- Tóth István gyalogos 101. gy. e. 36 éves, olasz harctér Tóth János–Gulyás Katalin Felesége: Kiss Róza
- Tóth Márton gyalogos, 101. gy. e. 23 éves, olasz harctér Tóth Márton–Gabnai Zsuzsanna
- Tóth Pál őrmester, 4. honvéd gy. e. 19 éves, olasz harctér Tóth József–Járolai Mária
- Ujj Mihály honvéd, 4. honvéd gy. e. 18 éves, Urvölgy Ujj Mihály–Kabódi Zsuzsanna
- Valaczkai József gyalogos, 101. gy. e. 33 éves, Stebna Valaczkai József–Rajki Tóth Katalin Felesége: Dénes Julianna
- Vági András honvéd, 4. honvéd gy. e. 39 éves, Görz Vági András–Szabó Zsuzsanna Felesége: Pataki Éva
- Vági József gyalogos, 101. gy. e. 32 éves, Temesvár
- Vági Lajos szakaszvezető, 307. gy. e. 24 éves, Selistye Vági János–Tóth Julianna
- Vági Mihály tizedes, 1. huszár e. 31 éves, Ratai magaslat Vági Mihály–Szabó Zsuzsanna Felesége: Lénárt Róza
- Verasztó Péter gyalogos, 101. gy. e. 38 éves, orosz fogságban Verasztó András–Lőrincz Zsuzsanna
- Veres József zászlós, 101. gy. e. 31 éves, Krasznójarszk Veres József–Horpácsi Julianna Felesége: Desztek Margit
- Zatykó Lajos hadnagy, 4. honvéd gy. e. 21 éves, Monte San Michele Zatykó Lajos–Klebniczki Jusztna
- Záborszki István őrzető, 4. honv. gy. e. 38 éves, Bukovina Záborszki Pál–Benkő Róza Felesége: Vitéz Mária
- Zábrák Antal szakaszvezető, 101. gy. e. 32 éves, Kussi Zábrák Mihály–Győri Zsuzsanna Felesége: Hegedűs Etel
- Zsedényi József honvéd, 4. honvéd gy. e. 50 éves, olasz harctér Zsedényi Sándor–Horváth Zsuzsanna Felesége: Czikora Katalin

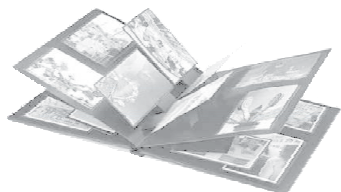
(Folytatása következik...)

Fotóalbum

E címmel egy sorozatot indítottunk. Várjuk mindazok jelentkezését, akik egy-egy régóta őrzött fotójukat szívesen közzétennék lapunkban. Olyan, a 19. és 20. században készült fényképekre gondolunk, melyek evangélikus egyházközségünkhöz vagy a leányegyházakhoz kapcsolódnak. Lehetnek régi orosházi evangélikus iskolai fotók, konfirmációról, esküvőről, temetésről készült felvételek. Ábrázolhatják templomunkat, egykori iskoláinkat, egyházi épületeinket. Örölnénk annak is, ha eddig ismeretlen képeket kapnánk régi egyházi alkalmainkról, lelkészeinkről, tanítóinkról, más tisztségviselőinkről. Fontos annak pontosítása, hogy kit vagy mit ábrázol a beadott felvétel, hol és mikor készült. Feltüntetjük a fotó tulajdonosának nevét és (ha tudjuk) a fotográfusét is. Kérjük Olvasóinkat, hogy a lelkészi hivatalba, Csehi József hivatalvezetőhöz (Orosháza, Thék E. u. 2.) válogatás után juttassanak el, egy jól másolható, érdekes fényképet.

Most pedig gyönyörködjünk a régi felvételekben!

A Göndös és a Keresztes család
(Orosháza, 1910-es évek) Beküldő: Fábián Irén

A Táncsics utcai evangélikus népiskola 3. osztálya Zelenka István tanítóval
(Orosháza, 1942) Beküldő: Dér Jánosné Mórocz Etelka

Fürst Ervin evangélikus lelkész és családja (Orosháza, 1957) Beküldő: Szőke Imre

„Evezz, evezz az élet tengerén..”

Emlékkönyv 1930–1934

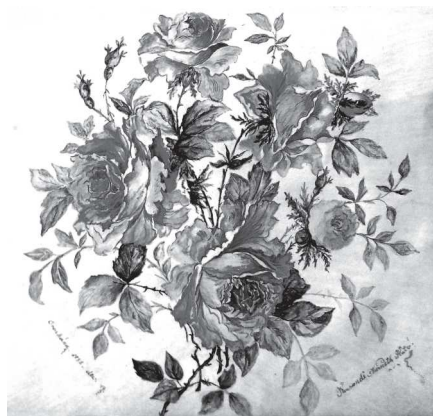
Ne emlékeznénk kamaszkorunk szép pillanataira, amikor serdülő leánytársaink a tízórai szünetben elővették iskolatáskájuk legfelső rekeszéből az emlékkönyvet? Nagy műgonddal babráltak az apró, egyébként semmirevaló, fényes lakattal, a titkok őrzőjével, mielőtt kinyitották és átadták, hogy emléksorokat írjunk a lapjaira. A közhelyszámba menő *Ahány szög a resicán...*, *Evezz, evezz az élet tengerén...*, *Aki nálam jobban szeret...* és hasonló kedves versikék, tréfás bejegyzések a zsendülő ifjúkori vonzódás leheletfinom, tapintatos kifejezései, a szülők, a testvérek, a tanítók életre szóló jókívánságai, féltései, intelmei és tanácsai díszítések, rajzok között olvashatók, vagy éppen dísztelen mivoltukkal, határozott írásképpükkel hangsúlyozzák mondanivalójukat. Az illusztrációkat a tulajdonosok, a bejegyzők, esetleg felkérésre, közismerten ügyes kezű rajzoló-, festőtehetségek készítették.

Valóban életre szóló. Emlékszem arra, amikor szüleim a nyugdíjkorhatár felé csendesen ültek egymás mellett az akkortájt másfél évszázados szülői házban, és forgatták, olvasták a már lazuló kötésű és szürkülő művészkarton-lapokat. Leánygyermekemnek még van emlékkönyve, de vajon unokáim, dédunokáim korában tovább él-e még vagy feléled-e ez a hagyomány? Egyelőre a világhálós közösségi oldalakkal szemben alulmaradni látszik. Pedig az elektronikus csevegés, a kattintott kedvelés (lájkolás) és automatikus figyelemzárásra billentyűzött – akár tálcán kínált választékból megosztott, beszúrt – születésnap jótétje gyors lehetősége bizonyára vonzó, de mintha egyáltalán nem készítené szívből jövő, tartalmas saját gondolatok megfogalmazására, és még kevésbé az ünnepeltet megtisztelő gondos kézírásra, rajzolásra.

Most viszont olvassunk bele egy, a szüleink és a nagyszüleink korát idéző emlékkönyvbe! Kemény borítójának belső oldalát a tulajdonosa által festett dús, piros rózsacsokor díszíti. A vége felé levő lapok egyikén pedig minden valószínűség szerint a tulajdonosnak (aki édesanyám, Kocsondi Németh Katalin; 1917–1980) a korszakra

jellemzően idealizált, szecessziós ízlésű színes arcképet ismerhetjük fel 1932-ből. Az évek és az osztályok száma alapján valóban becsülhető, hogy a tulajdonos a századik életévében járna, ha még közöttünk lenne. Emlékkönyvének néhány szép gondolatát szeretném megosztani az Orosházi Harangszó olvasóival. Fogadják szeretettel, ahogy én is ajánlom. Keressék elő, forgassák és őrizzék meg a birtokukban lévő régi emlékkönyveket, gondolkozzanak időtálló üzeneteik hangulatán, tartalmán, hiszen az ismerősi körön, a családi kötődésen túl a személyes történelem forrásai.

Az 1930–1934 között keltezett emléksorok aláíróinak körében bizonyára találunk számunkra, orosháziak számára, ismerős polgári iskolás¹ diákneveket: Németh

Margit, Németh Etus, Tarr Mária, Tarr Lajos, Horváth Mihály, Szita Imre, Balogh Béla, Rideg Béla, Takács Etelka, Takács Mancsi, Krausz Juci, Czikora Gizella, Csepregi Bálint, Győri József, Gy[őri] Dani József, Vági Etelka, Hajdú Erzsébet, Hajdú Mariska, Schwarcz Éva, Csizmadia Juliska, Leginszky Elvira, Szabó Irén, Kiss Julia, Berta Juliska, Hegedűs Sándor, Szemenyei Lajos, Horváth Mihály, Böröcsök Lajos, Kocsondi Etelka, Paulovics Erzsébet.

Az emlékkönyvben az első oldalakon a szülők és a testvérek sorai után következnek a barátnoké, az iskolatársaké, az udvarolható fiúké, felnőtteké, közöttük a tanítóké, tanároké.

A bejegyzések nem időrendben töltik meg a könyvet, és egy-egy bejegyző kétszer vagy még többször is szerepel. Ritkán né-

melyik versike is megismétlődik. (A szerkesztés, tördelés során igyekeztünk az eredeti helyesírást és sortöréseket megőrizni.)

*Szívednek és lelkednek
tisztaságát megbecsüld
s a rossznak a látszatát is,
mindenkor kerüld. – szeretettel mamád.*

*Emlékiül!
Hit, remény s szeretet
Vezéreljen tégedet. – bátyád*

*Emlékiül!
Három virág ékesítse egész élted folyását.
Sok szerencse, jóegészség,
Igaz magyar barátság. – bátyád*

*Az Alföldön is terem rózsá,
A rózsának illata.
Vigyázz! kis lány, hogy illatos legyen
A leked tavasza...
Bakó József Monor, 1934 III/12-én²*

*Emlék
Egy kis idő s a rózsá le hull,
Mikor szerencsénk s szép napunk letűnt,
Csillag leesik, minden megavult,
S bús alkonyatra hajol életünk:
Csak egy marad meg, a romok felett,
Az édes, fájó, szent emlékezet.
Aki szeretnek, azok boldogok.
Szeress, szeress szívedből, amíg élsz,
Késő szeretni már ha sírba térsz.
Elleneiddel békülj ki hamar,
Amíg sírodnak hantja nem takar!
Egy kis idő és nem vagy elhagyott.
A porból az igazság kiragogy.
S melyért könny csillog anyyiak szemén,
Megkoszorúzva áll a szent erény.
S a mély síroknak titkos zárait
Feltöri a szeretet és a hit.
Orosháza I. 14.
Szeretettel jegyzé Tarr Mária polg. isk.
IV. o. t.*

*Sohasem a külszín után ítéljünk, mert
sokszor az egyszerű külső, nagy lelki
kincseket takar.
Orosháza, 1931. június 10.-én
– szeretettel Erzsike néni*

 Emléki!

Az igazi nyomor nehezen kér,
A nem őszinte jó szív könnyen ígér.
Szeretettel jegyzé Schwarcz Irén
Orosháza, 1930. szept. 3.

Emléki!

Csak vallásos lelkű és szerény kis leány
Lehet a földön boldog igazán,
A vallás a hit Istenhez emel,
A szerénységért mindenki megkedvel.
A vallásos lélek szelíd, engedelmes
Szüleivel szemben hála és figyelmes
A szerénységnek is nagy a jutalma
A meglegedés mely a boldogság alapja
Őrizd hát szívedben a vallást a hitet
Légy szerény, úgy bizton boldog lesz életed
Szeretettel jegyzé Kiss Julia
Orosháza 933 III/1

Az önzés és bűn ellen
Szüntelen harcol Isten.
De hogyha eltökéled
Istent követni csak bűn:
Magába marad a bűn
S tüstént a béke véled! (Gal. 5,16–18)
Orosháza, 1931 jan. 12.
Gyurán György ev. hitoktató lelkész³

... csak imádkozz!
Az imádság áldás
Az imádság élet
Amíg az Istennel szóba merünk állni
Minden gonosz ellen lelünk menedéket.
Addig e világ, ha ellenünk fordul is
Nem vagyunk magunkba
Velünk az Isten
Az imádságunkba.
Szeretettel barátnőd Juci
Orosháza 1934 II/29.⁴

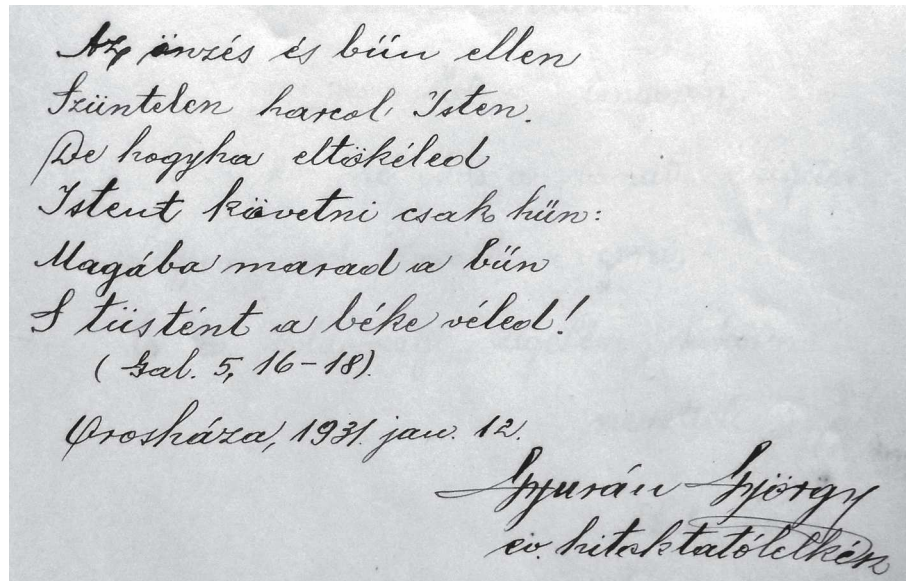
Imádság, szorgalom vezesse
étedet, e kettő hoz áldást, soha
el ne feledd.
Orosházán, 1931. június hó 15.
Ilonka néni.⁵

Három dolog van, amiért élni érdemes
Istent imádni, dolgozni a hazáért
és szeretni, boldogítani társainkat,
az embereket.
Orosházán 1931 febr. hó 25.
Kondor Ilonka⁶

Magyar lány vagy! Kötelességed bizni a
jobb jövőben, reményt önteni a csüggedő-
be, áldozni a hazaszeretet oltárán és dol-
gozni híven kitartással a boldogabb

magyar jövő felépítésén.
Orosházán, 1930. júni. 22-én.
Szeretettel Irén néni⁷

„Magyar nőnek születni:
szép és nagy gondolat.
Magyar nőnek születted, áldd érte sorsodat!”
– mondja a költő, – de amilyen szép
és felemelő is ez, súlyos feladatokat ró
a gyenge női vállakra, a női lélekre.

Mert a magyar nőknek kell megmenteni,
újräépíteni, naggyá – erőssé tenni drága
megtépett, megcsonkított hazánkat.
Hogyan? Úgy, hogy minden magyar nőnek
komolynak, szerénynek, műveltnak,
szorgalmasnak, isten és hazaszeretőnek kell
lenni. Ezeket az erényeket oltotta lelkedbe
a szülői ház, az iskola, a gyönyörű magyar
róna, melyen születted s ha ezeket nagyon
szereted és ápolod lelkedben, egyike leszel
azon magyar nőknek, kik e csonka hazát
újra egyé és naggyá építeni segítenek.
Orosháza, 1931. május 26. Alexay Julia⁸

A bejegyzett emléksorok központi gondolata a hit, a család- és hazaszeretet, a női hivatás, az egyszerűség és a tisztesség. Trianon után és a két világháború közötti időszakra jellemző – vehetjük tudomásul egyszerűen, pedig annál sokkal többet jelentenek e bejegyzések. Egyrészt a határozott, példamutató pedagógusegység megnyilvánulásai színezhettek Orosháza iskola-történetének gazdagodó oldalait, további feldolgozással az ott meghatározó emberiség és hazafiság irányában. Másrészt, ha több emlékkönyv-tulajdonost megismerhetnénk, bizonyára nyomon követhetnénk ezekkel az útravalókkal kalauzolva, hogy

milyen tartást, hitet és erkölcsöt adott számukra a családi, az ifjúkori környezet, az orosházi polgári iskola az eredményességhez, a nehézségek és sorscsapások leküzdéséhez, a helyálláshoz életük során. Az már történelmi tény, hogy a temérdek áldozatot követelő világháború és a rákövetkező uralkodó ideológia alapjaiban megrengette a hívő családokon és a családi gazdaságokon alapuló társadalmat. A háború utáni újjáé-

pítés szükségessége, a létbizonytalanság, a kitelepítés és kényszermunka veszélye, a zaklatások következtében elvándorlók, belső önkéntes száműzetésbe vonulók, a munkásvonatokon éjszakázó hétrégi hazalátogatók, közöttük a gyermekes családanyává érett egykori polgári iskolás lányok áldozatvállalása még történelemírásunk fehér foltjai.

dr. SZABÓ ISTVÁN
Keszthely

JEGYZETEK

(1) Az Előd utcai régi polgári iskola fiú tagozata 1890-ben, leány tagozata 1892-ben nyílt meg, és új épületének ünnepélyes avatása 1894. október 13-án, Orosháza alapításának 150. évfordulóján volt. Az ugyanott működő felsőmezőgazdasági iskolában 1926-ban tartották az első érettségi vizsgálatot. Ez volt Orosháza első középiskolája és hazánk első mezőgazdasági, érettségi bizonyítványt is adó középiskolája. (Ma is csendes örömmel és büszkeséggel tölt el az élmény, hogy „aktív koromban” a munkahelyemen nap mint nap általános iskolámnak a mezőgazdasági szakoktatás történeti kiállítás tablóján lévő fényképe előtt mentem diákjaimhoz egyetemi előadást tartani.)

(2) Bakó József (1896–1962) nemescsói születé-

- ☞ *sú, Sopronban diplomázott tanító, változatos életútja során 1931 és 1937 között a monori iskola mestere. (Bakó J. 1937: Sír a pusztá... Versek. Orosházi Szépművészeti Céh, Demarstik)*
- (3) *Gyurán György vallás tanító lelkész. Sass Árpád tanító úr osztályában hittanoktató tanárom volt (1959/1960).*
- (4) *A későbbi sógornő, aki– rendszeres szavai szerint – „imádott férjét” a világháborúban elvesztette. Őzvegyi életét szoba-konyhás, egyszerű, de patyolattiszta lakásban élte le. Testvéreinek családjait olyan tisztá, féltő szeretettel látogatta mindvégig rendszeresen, ahogya fiát is nevelte.*
- (5) *Valószínűleg Técsy Ilona (1925 és 1941 között), vagy Incze Ilona. Szabó Pál (Orosházi polgári-iskolák története, 1976. Kézirat 2–22. o., Városi Könyvtár lelt. sz. 81011) szerint az 1930/1931 tanév értesítőjében Alexay Júlia,*

Kondor Ilona, Técsy Ilona és Incze Ilona volt a tanári karban. Káldyné és Pusztainé (1994 lásd 6. jegyz.) szerint Incze Ilona csak 1930-ig volt. Györke Ilona, aki Besztercebányán született, Budapesten diplomázott, matematika- és természettudományra szakosodott tanítónő. Béres Mária (szerk.: Tiszavilág. A Tiszazug-i Földrajzi Múzeum Közleményei 3. Tiszaföldvár, 2008) szerint képzőintézeti nevelő volt Győrött, tanár Fehértemplomban és Abonyban, 1929-ben Tiszaföldváron tanított és az iskolai értesítőt szerkesztette. Orosházán 1935/1936 és 1945 között volt igazgató. Orosházi tanítványa ma is emlékezik Györke Ilona szavaira: „Jó ruhába öltözve is lehet analfabéta az ember.”

- (6) *Kondor Ilona nyelv- és történettudomány szakos tanítónő, sz. 1900. szeptember 17.*
- (7) *Domaniczky Irén 1927-ben miniszteri elismere-*

ásban részesült matematika- és természettudományra szakosodott tanítónő; Orosházán 1920 és 1944 között tanított.

- (8) *Alexay Julia, sz. Nagyselmec, okleveles tanítónő. Igazgatóhelyettes, majd igazgató. Amikor 1923-ban különvált a fiú és a leány polgári iskola, Tas Ferenc maradt a fiú és Alexay Júlia lett a leányiskola igazgatója, 1935/1936-ig. Nevelési elve a határozott család- és hazaszereget, az erkölcsös életre nevelés volt. (Káldy Antalné–Pusztainé Szabó Margit szerk. 1994: Az orosházi József Attila Általános Iskola múltja és jelene 1894–1994. 5–139 p. Nevelési elvek Alexay Júlia igazgatása alatt: 39–44. p.) Igazgatóként Györke Ilona követte.*

Orosházi evangélikus évfordulók 2017-ben

Az elmúlt 2016-os esztendőben három jeles évfordulóról emlékeztünk meg. 200 éve, 1816. november 29-én halt meg Ágoston István, Orosháza harmadik, beiktatott evangélikus lelkésze. 175 éve, 1841. június 16-án a Veszprém megyei Pápán született dr. László Elek, Orosháza első községi orvosa, aki egyházközségünk felügyelője is volt. 150 éve, 1866. október 16-án a Gömör megyei Osgyánban született Kovács Andor esperes-lelkész, magyar királyi kormányfőtanácsos.

2017-ben ismét három kerek évfordulóra (25–50–75–100 és ezek többszöröse) hívjuk fel a Harangszó olvasóinak figyelmét.

175 éve

1842. augusztus 19-én Pesten született és

100 éve

1917. május 13-án Budapesten halt meg SZÉKÁCS ISTVÁN gazdatiszt, évtizedekig az orosházi evangélikus egyházközség presbitere.

Édesapja Székács József (1809–1876), Orosházán született pesti magyar lelkész, majd püspök, édesanyja Veöreös Julianna (1822–1896).

1860-ban végzett a magyaróvári gazdasági akadémián. Húga, Etelka 1863-ban György Vilmos feleségéként költözött Orosházára. István rövidesen szintén ide, a Trauttmansdorf-birtokra került gazdatisztnak. Kezdetől fogva komoly szerepet vállalt a község és az evangélikus egyház életében is.

Szorgalmazta a gabona és a cukorrépa termesztését, gyarapította az uradalomban a szarvasmarha-állományt, emelte a sertések számát, fellendítette a lótenyésztést. Nagy szerepe volt az 5000 holdas pusztaföldvári kincstári föld orosháziak részére történő megszerzésében.

Vezető szerepet játszott a gazdatisztek munkájának elismertetéséért. Országos szaktekné volt. Fabricius Endre *A magyar gazdatiszt* című könyvében leírta, hogy Székács véleményét a legmagasabb helyeken is kikérték, gyakran tárgyalt a földművelésügyi miniszterrel. Ugyanakkor királyi udvari tanácsosi címmel jutalmazta.

Orosháza érdekében is többször tanács-

kozott a minisztériumban, az 1890-es években például a 11 000 holdas Vásárhelyi pusztarész Orosházához csatolását szorgalmazta. 1899-ben Budapestre költözött.

150 éve

1867. április 4-én alakult meg az orosházi POLGÁRI OLVASÓKÖR.

Nem az evangélikus egyházközség kebelén belül történt, de kezdetben evangélikusoké volt a vezető szerep. Az alakuló ülést Molnay Károly tanító iskolájába hívták össze, ahol Simonides János tanár *„szép beszéddel a jelenlévő urakat meggyőzte afelől, milyen elkerülhetetlenül szükséges, ha a korral haladni óhajt, egy községünkben is létező ol-*

A Polgári Olvasókör épülete 1917-ben az Erzsébet királyné (ma Kossuth Lajos) utcán

vasóköri alakítása. Győry Vilmos evangélikus lelkész „szép, s lelkes szavaival pártolván az eszmét”, elhatározták a kör megalakítását. Elnökévé Simonides Jánost választották, könyvtárosa Ritter János tanító lett. Hamarosan változás történt a vezetésben, Simonides János eltávozott, mivel a Nógrád megyei Szécsény evangélikus egyházközsége lelkészének választotta. Győry Vilmos több éven át ismeretterjesztő délutánokat tartott a Szentesi utcán lévő olvasóköri körben, őt kérték fel a könyvtár első könyveinek kiválasztására is. 1869 tavaszán Gottstag István tanító 50 éves tanítóságát ünnepelte, ahol megjelent „az ország papja” Székács József püspök is, aki ellátogatott a Polgári Olvasóköribe és 15 forintot adományozott a könyvtár javára.

Hosszú huzavona után 1886-ban megvették a Pesti utcán lévő Szállási-féle házat Csmela Andrásról és nejétől (itt kapott végleges helyet az olvasóköri).

1917-ben Kálmán Rezső lelkész megírta a Polgári Olvasóköri 50 éves történetét.

1949-ben a Szociális Könyvtár és Kultúrterem, majd 1953-tól a művelődési ház kapott helyet a Polgári Olvasóköri épületében, mely végül 1965. november 7-én leégett. A helyére épített új művelődési házat 1970-ben adták át.

125 éve

1892. február 1-jén Orosházán született **FEKETE SÁNDOR** kisbirtokos, evangélikus harangozó, a hagyományos parasztsélet megörökítője.

Szülei Fekete Pál és Szabó Erzsébet kisbirtokosok. Tudatosan készült fel a gazdálkodásra, a paraszti életre. Az I. világháború kitörése után előbb a szerb, majd az orosz frontra vezényelték. 1916-ban Albániába került, 1918 nyarán már az olasz fronton harcolt.

Fekete Sándor

Hazatérve szép, önálló gazdaságot alakított ki, bekapcsolódott a közéletbe, s egy ideig a kardoskúti Hangya Szövetkezet igazgatója is volt. Az evangélikus egyházközség presbitere, később örökös tiszteletbeli presbitere lett. Szorgalmának „jutalmául” a háború után kuláknak minősítették, megfosztották mindenétől, s az Államvédelmi Hatóság kegyetlenül megkínozta. Hogy nyugdíj jogosultságot szerezzen, az evangélikus egyházközség harangozóként alkalmazta.

Egész életében kötelezőnek érezte önmagával szemben is azt a magatartásformát, amelyet őseitől, rokonaitól, valamint öreg orosházi parasztoktól látott. Mélységesen hitt abban, hogy a parasztság alkotja a magyarság legértékesebb, nemzetfenntartó elemét.

Az 1950-es években bekapcsolódott a Nagy Gyula szervezte orosházi múzeum adatközlői közé. Az 1965-ben napvilágot látott monográfia minden munkatársa becsülte páratlan emlékezőtehetségét. 16 kézírásos kötetben krónikát írt saját családjáról, amit a Békés Megyei Levéltárnak adott át. 1975. szeptember 20-án halt meg Orosházán.

KOSZORÚS OSZKÁR

Karácsonytól vízkeresztig – Ünnepi alkalmaink

DECEMBER 24. (SZOMBAT):

- 15 órakor családi istentisztelet a templomban.
- 17 órakor gyülekezeti istentisztelet a templomban.
- 23.30-kor éjféle istentisztelet a templomban.

DECEMBER 25. (VASÁRNAP), KARÁCSONY 1. NAPJA:

- 10 órakor ünnepi gyülekezeti istentisztelet úrvacsorával a templomban.
- Szentetornyán 8.30-kor istentisztelet úrvacsorával.
- Rákóczi telepen 10 órakor istentisztelet (gyermekek karácsonya).
- Kardoskúton 14 órakor istentisztelet (gyermekek karácsonya), utána úrvacsora.

DECEMBER 26. (HÉTFŐ), KARÁCSONY 2. NAPJA:

- 10 órakor ünnepi gyülekezeti istentisztelet úrvacsorával a templomban.

DECEMBER 29. (CSÜTÖRTÖK):

- 17 órakor istentisztelet a gyülekezeti házban;

DECEMBER 31. (SZOMBAT):

- 17 órakor óévi esti gyülekezeti istentisztelet a templomban.
- Orosházán 20 órától éjjel 1 óráig ifjúsági szilveszter, a leánygyülekezeti fiataloknak is.

JANUÁR 1. (VASÁRNAP), ÚJÉV NAPJA:

- 10 órakor ünnepi istentisztelet úrvacsorával a templomban;
- 17 órakor istentisztelet úrvacsorával a gyülekezeti házban.
- Szentetornyán 8.30-kor istentisztelet.
- Rákóczi telepen 10 órakor istentisztelet.
- Kardoskúton 14 órakor református istentisztelet. (Az év első evangélikus istentisztelete január 8-án, 14 órakor lesz.)

JANUÁR 6. (PÉNTEK), VÍZKERESZT NAPJA:

- 10 órakor ünnepi istentisztelet a templomban.

Levéltárunk kincseiből XVI.

Válogatás az 1818-ban elkezdett protokollum 1821. évi bejegyzéseiből

Az áprilisban megtartott első gyűlésen még mindig visszatértek a tavalyi szerencsétlen eseményre, Raksányi tanító elbocsátására. Báró Prónay Sándor egyetemes felügyelő és Balogh Lajos kerületi főinspektor külön levélben biztosította Szimonidesz János esperest támogatásáról.

Július 18-án személyi változás történt az egyházközség élén. A világi vezető, Dedinszky István felügyelő bejelentette, hogy Orosházáról Makóra tette át lakását, így tisztségéről lemond. Helyére a már előzőleg is ezt a feladatot ellátó „Nemes Nemzetes és Vitézlő Marthon Péter úr, a méltóságos gróf Károlyi Familia nagyerdemű, pensionális [nyugdíjas] számtartója választódott, közönséges és megegyező akarattal.” – olvashatjuk a jegyzőkönyvben.

Az 56. oldalon egy figyelmet érdemlő bejegyzésre bukkantunk: „Azon Jelentése az Ecclesia Curatorának, hogy a Toronyban lévő vigyázók által a Tüzelésekből származó Füst igen rontaná az Órárt és hogy járásában sokszor megakadályoztattna.” Tudjuk, hogy szép barokk tornyunk felépítését 1777-ben csak tűzfigyelő várostromnyak engedélyezték, ahol éjjel-nappal tűzörök voltak. A fenti bejelentés testhez álló, gyakorlatias dolog volt, az előjáróság azonnal intézkedett is: „Végeztetett. Fel fognak azonnal menni Bírák Uraimék és a füstnek az órához való felgöngyölését meg vizsgálván, azt amennyire lehet megigazítatják, hogy ezen túl a füst által okozott kár el mellőztessék.”

Az október 31-ei eklézsiagyűlés igen szomorú bejelentéssel kezdődött: „Nemes Folkusházy László Oskolabeli tanító Úrnak a folyó október 15-én lett megbetegedése után 20-dik Octoberben ez árnyék világból lett ki mülása és 23-kán a Földnek Gyomrába lett el takaríttatása. Aki is mint, hogy ezen Orosházi Evangelika Ecclesiát 55 Esztendeig híven, igazán, és szorgalmatosan szolgálta. Akivel soha sem az Elöl Járáságnak, sem a közönséges Lakosoknak bajok nem volt. Avégett, hogy ezen Nemes Ecclesia eránta való tiszteletét, Szeretetét holta után is megmutassa, önként Jó indulatokból azt ajánlotta és határozta: – „hogy ezen megboldogult Erdemes Hív Oskolabeli tanítónak tisztességes eltakaríttatására tett Halotti költségeket a Nemes Ecclesia ac-

ceptálni és azokat az Ecclesia Curátora Sárközi András ő kegyelme az Ecclesia Cassájából kifizetni fogja.»

A mai gyülekezet is számon tartja Folkusházy László (1744–1821) tanító úr emlékét, hiszen 1996-ban egyháztörténeti parkunkban, a templomépítő Szimonidesz Jánossal együtt emeltünk követ tiszteletére.

A 106. pont egy igen érdekes feljegyzést örökített meg. Az 1802-ben alapított első Békés megyei, mezőberényi gimnázium két kurátora, Nemzetes Major Pál és Papp János kéri a Nemes Orosházi Eklézsiát, hogy „az oskolabeli iffjúságnak táplálásokra ezen esztendőben is adakozni méltóztasson”. Íme, a közel kétszáz esztendő levél, korabeli helyesírással:

„A Nemes Orosházi Ecclesia Erdemes Elöljáróinak boldogságot

Maga a leg tökéletesebb Igazságnak, virtusnak, s boldogságnak terjesztője, a Mi Idvezítőnk állította fel az első keresztény Oskolát, s abba, hogy Idvességes Tanítása terjedjen, s követői első iffjúságunktól fogva, a kegyesség Oskolájában gyakorolhassanak, az isteni igazság örállóvá és sáfárná készteszenek 12 Tanítványait állította be tanítóul, hogy a keresztényi Igazságok, az emberi nemzetet máig is boldogítják, az a jó el rendelt Oskolák műve.

Illyen czélbul állított ez előtt 18 Esztendővel a Feő Tiszteletű Békés–Bánati Esperestségben Mező Berénybe nagyobb Oskolát, s a Tisztelt Esperestségben levő Ecclesiák és Hívek bő adakozásai fen tartották virágzásra hozták azt, annyira, hogy most ötvennél több szegény sorsú Ifjakat táplál, akikben forr az Isteni igazság megtanulásának kívánsága. Ezen iffjak törekedéseknek czélját el nem érhetnék, ha Isten után ezen Feő Tiszteletű Esperestségbe levő Nemes érzésű keresztények jó szívu adakozásába nem bizakodnának.

Tellyes bizodalommal helyeztetik Re-

ménységeket kiváltképpen az orosházi Nemes Ecclesia Elöl Járóiban és annak egyes Tagjaiban, esedezvén, hogy táplálásokra ezen esztendőben is szokott nemes Szívvel adakozni méltóztassanak. A Haza, a vallás és az emberiség kívánja ezen nemes áldozatot, s azt a késő kor magasztalni és áldani, a mindenhatónak bőv Jutalma pedig követni fogja.

A Mező Berényi Districtualis Gymnasium Curatorai Major Pál és Papp János

Költ Mező Berényben November 27-kén, az 1821. esztendőben.”

Bizonyára volt eredménye a kérésnek, hiszen azt olvashatjuk, hogy „a Berényi Oskolára adott 34 Frt-ok a Seniorális Határozatok szerint fizetődtek.”

Meg kell említenünk, hogy az egyszerű sorból püspökké emelkedett orosházi Székács József, 1820-tól 1826-ig Mezőberénybe járt gimnáziumba. Az igen tehetséges és szorgalmas ifjú a nyolc gimnáziumi osztályt hat esztendő alatt végezte el.

Aztán ismét egy szerencsétlen ügy árnyékolta be az egyházközség életét. Gráf József tanítót is meneszteni kellett. Szimonidesz esperes Lányi Sámuel lelkészi végzettséggel rendelkező fiatalembert ajánlotta a helyére, akit Balogh kerületi felügyelő írásban is támogatott, mint „jó erkölcsű és alkalmatos” jelöltet.

Lányi megjelent a gyűlés színe előtt és kijelentette, hogy orgonálni nem tud, és az éneklésben sincs még gyakorlata. Így nem a neki felajánlott Gráf József-féle iskolát, hanem inkább a megboldogult Folkusházy tanító úr helyét választaná. Végül megegyeztek, Lányi Sámuel Orosházán marasztalták, Gráf tanító helyére pedig Kovács Timótheus tanító urat választották, aki három, Fazekasvarsádon töltött esztendő után visszatért az orosházi evangélikus egyházközséghez.

KOSZORÚS OSZKÁR

Őszi leánygyülekezeti krónika

Hosszú idő után végre elindulhatott a szentetornyai gyülekezeti ház felújítása, önkormányzati segítséggel. Az állandó heti szolgálatok mellett sok különleges alkalom volt a leánygyülekezetben.

Október 8-án országos evangelizáción voltunk a Deák téren. Egy kisbusszal mentünk a leánygyülekezetekből. Győri János Sámuel lelkész prédikációja sokakat megszólított. A különféle szekciókban elhangzó előadások is nagyon tartalmasak voltak. A délutáni bizonyágtételek egyike sokakat megrémített, mivel a saját halálközeli élményét mondta el a neves író. Jó lett volna, ha magyarázat is elhangzik utána. A másik bizonyágtételevő egy felvidéki atyafi, Lóczy Tibor volt. Bizonyágtétele igazán építő jellegűnek bizonyult. Az evangélikus hilitásnak (jókedvűségnek) megfelelően mondta el, hogyan éli meg a hitét. Nemrég küldte ki őt az evangélikus egyház lelkészi munkatársi szolgálatra. Utána Lupták György igehirdetése következett. Az úrvacsorai közösségben közel ezer ember vett részt.

Október 30-án a leánygyülekezetekből mintegy negyvenen voltunk jelen Szarvason, a közös reformációi megyei napon. Sok gyermek és fiatal tudott eljönni erre az alkalomra.

November 2-án Nagyváradra kirándul-

tunk a rákóczi telepi ifjúsággal, egy kisbusszal és három autóval. A nap célja a nagyváradi várban található nevezetességek meglátogatása volt, majd megtekintettük a váradi panorámát egy hegyoldalról és a városháza tornyából is. Ady Endre legkedvesebb városa még mindig gyönyörű, és még sokan beszélnek a magyar nyelvet a román származásúak között is.

November 26-án roma imnap volt a Rózsák téren, ahol 12 fő vett részt Orosházáról. Az imádság volt a középpontban. Győri Gábor Dávid iskolalelkész tartotta a nyitóáhitatot a Miatyánk alapján, kiemelve az Atya megszólíthatóságát, emberlétünkkel közösséget vállalását. A Miatyánkban egész hívő életünk benne van – mondta. A záró áhitatot Verasztó János répcelaki lelkész tartotta Jézus főpapi imádságának (Jn 17) alapján, három részre felosztva az általa őt imakategória fölé helyezett csodálatos, és csak Jézus által elmondható imádságot, eképpen: Jézus – mi – Jézus és mi. Idén három cigánymisszióval foglalkozó gyülekezetünk nem tudott jelen lenni az alkalmon, viszont nagy örömünk volt két újonnan induló gyülekezet bekapcsolódása az imnapba (Gyomaendrőd és Budapest–Józsefváros). Érdekes és építő volt a bemutatkozásuk. Külön színt jelentett az Egyesült Álla-

mokból érkezett Rachel Eskesen és férje, Zachary Courter jelenléte, akik az egyházunkban szolgálatot végző amerikai önkéntes fiatalok koordinátorai. Megható volt arról értesülni, hogy az imanapról informáltak küldő egyházukat (Northeastern Iowa Synod), így megteremtve az imában az egybefonódás lehetőségét. Mi, orosházaiak köztöltött imádságokat mondtunk. Az egyik fiatal ezt: „Légy a cigányokkal, Urunk! Támassz jóindulatot azon közösségekben, amelyek elutasítják és kizárják a cigányokat! Kérünk, hogy a te szeretetedet add az emberek szívébe, lelkébe! Segíts, hogy hűségesek maradjunk a cigányokért való kitartó imádságban! Jézus, a mi vigasztalónk és barátunk nevében könyörgünk. Ámen!” E napon sok emberrel találkozhattunk, akiket az evangélikus cigánymisszió megszólított.

December 3-án Szentetornyan 44 gyermek, fiatal és felnőtt segítő vett részt az adventi kézműves foglalkozáson, ahol asztali karácsonyi dísz készítették a fiatalok. Az alkalom áhítattal és énekléssel kezdődött. A heti útmutatói ige a Lk 21,28 volt: „*Amikor pedig ezek elkezdődnek, egyenesedjétek fel, és emeljétek fel a fejetekeket, mert közeledik a megváltásotok.*”

LACZKI JÁNOS

Tatragi vendégek Orosházán

Tatragi testvérgyülekezetünkkel régóta tervezett látogatásuk október végén jöhetett létre: a gyülekezet több mint ötvenfős csoportját fogadhattuk. Húsznál több család vállalta a vendéglátó szerepet: szállást, reggelit, vacsorát, alkalmasint napközbeni programot, mindenen túl baráti, testvéri közösséget, beszélgetést, együttléteket biztosítva az érkezőknek. A személyes kapcsolatok kialakulásán, illetve további erősödésén túl fontos volt a közösségi programokon való részvétel is.

Szerda este a gyülekezeti teremben az érkezés és a vendégek vendéglátókkal való találkozása volt az első alkalom, ahol együtt lehettünk. Másnap a templomban találkoztunk, ahol az épület és a gyülekezet tör-

tetésének megismerése után séta következett a városban, amelynek során sok látnivalót megmutattunk vendégeinknek. Fontosnak tartottuk, hogy intézményfenntartó gyülekezetként iskolánkkal és óvodánkkal is megismertessük a tatragiakat. Nemcsak az épület és az abban folyó munka került elénk Fehér Borbála igazgató asszony tájékoztatójában, hanem az alsósoktól még rövid műsort is kaptunk. Az ebédet már Kardoskúton fogyasztottuk, hiszen a délutáni program a nemzeti park megtekintése, kirándulás volt. A városba való visszaérkezés után még a templomtoronyba is felkapaszkodhattak a vállalkozó kedvűek.

Pénteken buszra szállt a csapat, Békéscsabán a gyülekezet templomaival és törté-

netével ismerkedhettünk, ebéd után pedig Gyula volt a cél: a gyönyörűen felújított Almásy-kastély épülete, állandó kiállításai, valamint a vár megtekintése várta a kirándulókat. Orosházára visszatérve még nem ért véget a tartalmas nap, hiszen este nyolc órakor a templomban rövid zenés áhítaton vehettünk részt, amin a Vivit Kórus énekelte el a másnapi egyházkerületi kórustalálkozóra vitt műsorát.

A vendégek szombati programja a vendéglátókra volt bízva: kinek-kinek ötletei, lehetőségei, tervei szerint alakultak az elfoglaltságok. Voltak, akik Szegeden töltötték idejüket, voltak Gyopároson fürdőzők, és a Csabai Kolbászfesztivál, valamint a kerületi kórustalálkozó is sokakat vonzott. Az

☞ egyik legjelentősebb program azonban vasárnap következett: a reformáció jubileumi évének nyitányaként Szarvason találkozott a két békési evangélikus egyházmegye népe. Közel ezren voltunk együtt az ünnepi istentiszteleten, a sokszínű zenei, ifjúsági és beszélgetős programokon. Maradandó élmény volt az erre az alkalomra indított különvonat, ami több nagy gyülekezet küldöttségét hozta-vitte. A nap – és sajnálattunkra a tatrangiakkal együtt töltött néhány nap is – az iskolánkbeli búcsúvacsorával fejeződött be. A hétfői visszaindulás a parkolóban való közös fotózás és búcsúzás után a látogatás végét jelentette.

Sokáig azonban nem maradunk találkozás nélkül, hiszen gyülekezetünk ifjúságával december végén utazunk Tatrangba, hogy együtt búcsúztassuk az ősztendőt, jelenlétünkkel, találkozásainkkal és szolgálattal tovább erősítsük testvérgyülekezetünkkel való jó kapcsolatunkat.

ÖRDÖG ENDRE

Idén júniusban harmadszor jártunk Tatrangban, ahol minden alkalommal a kedves, szívélyes Váncsa család volt a vendéglátónk. Izgalommal vártuk a hírt, hogy vajon jönnek-e ezúttal ők is október végén? Örömmel értesültünk róla, hogy az őszi munkálatok és egyéb teendők befejeződtek, el tudnak jönni hozzánk. Lelkesen készültünk a fogadásukra. A Váncsa házaspár kíváncsi volt az orosházi baráti család életkörülményeire, a helyi viszonyokra. Mi pedig igyekeztünk viszonzni azt a szeretetteljes vendéglátást, amit tőlük kaptunk. Nagyon tetszett nekik a házunk, udvarunk elrendezése, a gyönyörű diófáink, a nagy kertünk, s nagysikere volt a saját termésű szőlőnek. Az ittlétük néhány napja hamar elröppent. Minden program nagyon tetszett nekik, sok élménnyel gazdagodtak. Az otthonunkban eltöltött órák, a beszélgetős, nevetgélős reggelik, az éjszakába nyúló, közös vacsorák máig emlékeztetnek. Szívmelengető volt számomra a péntek esti családi hangulatú énekari főpróba, ahol bemutathattuk tatrangi vendégeinknek a másnapi kórustalálkórón előadandó dalokat. A közös búcsúvacsora, a hétfő reggeli párás szemű búcsúzkodás mind emlékeztet számunkra. Köszönjük az Úrnak ezt a csodálatos élményt, amit a közös együttlét adott!

TARRNÉ KISS HAJNALKA SÁRA

Fénysugár-híradó

„Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.”
[Mt 11,28]

Legutóbbi jelentkezésünk óta is megszokott mederben folytak ökumenikus nyitottságú nyugdíjas egyesületünk alkalmi. Többen közülünk magányosan élnek, szívesen jönnek el társaságba. Átérik az összetartozás érzését, várják a kedd délutáni áhítatot, mely mindnyájunknak lelki feltöltődést jelent. Összefoglalva ismertetem most egyesületünk alkalmainak történéseit.

Egyesületvezetőnk, Lázárné Marika meghívására vendégünk volt Zvolenszkiné Konkoly Juci, aki *Lélekmorzsák* című kötetéből ismertetett néhány verset. Pál Tamásné Judit képes előadást tartott Németországban és a skandináv országokban tett utazásairól. Szöllősiné Kassai Judit és férje gyermeke, Szöllősi István lelkészavató istentiszteletén vettünk részt, melyen Gáncs Péter püspök úr szolgált. Judit mint gyülekezeti nővér klubtagunk is, a foglalkozásokon odafigyel egészségünkre, vérnyomást

mér stb., illetve betegségeket megelőző tanácsokkal lát el minket.

Új tagokat is üdvözölhettünk sorainkban: 5 hölgy és 3 férfi taggal bővült kis csapatunk. Ezúton is hívom olvasóinkat, friss nyugdíjasokat közénk. *„Énekeljétek az Úrnak új éneket, mert csodákat tett.”* [Zsolt 98,1]

Művészetet, zenét kedvelők vagyunk – szép számban megtekintettük Szilágyi Cecília festőművész, Szilasiné Sonkolyos Márta grafikus-festő, és Csík Ferenc alkotásait.

Jelen voltunk az evangélikus templomban a legutóbbi orgonahangversenyen, Lakner-Bognár András felemelő előadásában Bach műveit hallgattuk.

A gyülekezeti olvasóköri alkalmán többen meghallgattuk dr. Hajdú Erzsébet *Hóna írva* című életrajzi írásának bemutatóját.

Színházi látogatást is terveztünk, így Illényi Katica *Zene a gyermekem* című énekhegedűestjét hallgattuk meg.

Egy szép májusi reggelen egyesületünk 36 tagja néhány meghívott vendéggel együtt átlépve országunk határát, Nagyváradra utazott. A felújított vár látogatása, a korabeli emlékek kiállítás mellett a vár fennállásának múltját ismertette az idegen-

vezető. Ahogyan mondta: „a vár a legendás örökség csillaga”. Megnéztük az impozáns székesegyházat, valamint csodálatos és nagy értékű kincstárát is. Végül a főtéren nagy sétát tettünk, majd fáradtan, de sok szép élménnyel érkeztünk haza.

Méltó módon emlékeztünk: az államalapítás ünnepe alkalmából rendezett ünnepségen vettünk részt. A klubfoglalkozáson Nikodémmé Zsuzsika olvasott fel, méltatva Szent István nagyságát. Más együttlétünkben is vers, novella felolvasásával tesztük színesebbé alkalmainkat Nagyné Erzsike, Dérné Etuka, és más klubtársaink előadásában. Férfi tagjaink sakkozással, beszélgetéssel töltik délutánjainkat.

A Rákóczi Szövetség által kiírt Kárpátjai Utazási Pályázat 2016 keretében meghirdetett, élményekben gazdag háromnapos kiránduláson vett részt egyesületünk 16 fővel (a többi résztvevő a gyülekezet más nyugdíjasaiból tevődött össze, de gyülekezetünk lelkésze is jelen volt). Megérkezésünk első napján Munkács várának minden részét bejártuk, majd a Vereckei-hágóhoz tettünk kirándulást. Szolyván megtekintettük az emlékparkot. A harmadik napon indultunk is haza Makkosjánosiból, a Hotel ☞

☞ Helikonból, de utolsóként még Beregszász nevezetességeit is megnéztük. Este érkezett meg a csoport Orosházára fáradtan, de élményekkel telve.

Az Országos Evangelizáció alkalmából Budapestre utaztak klubtagjaink, ahol *Állj a lábadra!* címmel lelkiileg felemelő előadásokon vettünk részt. *Egyedül a hit* címmel Gáncs Péter püspök úr előadását hallgattuk meg.

Az „*Engedd, hogy vidámságot és örömet halljak, és megújuljanak tagjaim...*” [Zsolt 51,10] gondolat jegyében a Békés megyei evangélikusok találkozájára is elutaztunk. A szarvasi Ótemplomban és gyülekezeti házban megrendezett igehirdetésen és előadásokon vettünk részt. Volt, aki gépkocsival érkezett, de sokan a különvonattal mentünk. A meghallgatott előadások sorából kiemelkedett Skorka Katalin lelkészé és Ribár János nyugalmazott esperesé, mely a reformáció 500. évfordulójához kapcsolódó kérdést viselt címként: Segíthet a múlt az egyház megújulásában?

Az '56 hőseinek tiszteletére rendezett

városi ünnepségen szép számmal részt vettünk, koszorút helyeztünk el emlékükre. Meghallgattuk Koszorús Oszkár helytörténész (egyesületünk vezetőségi tagja) előadását, aki személyes történeteivel kalauzolta vissza a hallgatóságot az akkori időkbe.

Klubtársaink közül többen betegek, s emiatt elmaradtak az alkalmainkról. Áhítatok alkalmából imádsággal gondolunk rájuk, látogatjuk őket, mielőbbi gyógyulást kívánva.

Elhunyt szeretteinkre, klubtársainkra emlékeztünk november első napjaiban és az Örök élet vasárnapja istentiszteleten. Megálltunk klubtagunk, Gallyas László ravatala előtt.

Hagyomány a klubéletünkben, hogy névnapi megemlékezést tartunk. A köszöntő után finom sütemény és tea elfogyasztásával, beszélgetéssel telik a délután.

Decemberben az adventi evangelizáció alkalmain vettünk részt. Meghallgattuk Erdélyi Csaba lelkész mélyen szívhez szóló igehirdetését *A tékozló Isten* címmel, vala-

mint hallgathattuk vasárnapi prédikációját is. Az evangélikus iskola néhány diákja köszöntötte a klub tagjait ünnepi műsorral: áldott, békés ünnepeket és jó egészséget kívántak.

A 2016-os évről beszámoló közgyűlést januárban tartjuk, amikor is megtervezük a 2017-es év foglalkozásait és feladatait.

Ezúton köszönöm meg klubtársaim nevében a lelkészek áhítatait, Csehi József segítségnyújtását, Lázár Pálné Marika vezetőnk és a vezetőségi tagok közül Pleskóné Ibolya áldozatos munkáját, szervezésüket, mellyel együttléteink színesebbé tételéért dolgoztak.

Adventben, a várakozás idejében vagyunk, készülünk Krisztus születésének megünneplésére – családi és egyházi alkalmon veszünk részt.

Áldott, békés karácsonyi ünnepeket, és az újévben jó egészséget, szép együttléteket, kívánok tisztelettel az egyesület tagjainak és a Harangszó olvasóinak.

dr. HORVÁTHNÉ CSEPREGI TERÉZIA

Együtt egymásért szolgálva

Lelki Támogató Közösségünk nagy lehatóséget kapott 2016. december 5-én. Az Egyházi Közművelődési Egyesület és a Nemzeti Művelődési Intézet által közösen szervezett *Egyházi háttérű kultúráközvetítés, értékformálás* konferencián mutatkozhatunk be.

Maga a konferencia Békéscsabán, a református gyülekezeti házban volt megrendezve, és valójában két napot ölelt fel. Összegyűltek a témában bárhogy, bármikor, bárhol jártas vezetők, szervezők, közreműködők, bemutatva tevékenységüket, és markánsan jelölve meg azokat a pontokat, ahol az egyházi háttér és a kultúra találkozhat, egymásra hathat, tehet egymásért, összefüggései előremozdíthatnak eseményeket és folyamatokat.

A megjelenés lehetőségét – ahogy minden ott jelenlevő – felkérés alapján kaptuk. Ahogy körbenéztünk, láttuk, hogy a paletta rendkívül színes. Rácsodálkozhattunk arra, mi minden tartozhat a témához, válhat lehetőségé az oda-vissza kapcsolathoz.

Csak a teljesség igénye nélkül: szó esett vallási néprajzi kutatásokról és azok hozadékaról, közösségfejlesztésről, hálózatfej-

lesztésről, pályázatírásról, a cigánymisszió jövőt, mindennapot formálni tudó jelentőségéről, a tótkomlói hitélet és kultúra kapcsolataról, a békéscsabai evangélikus gyülekezet történetéről, népfőiskolákról régen és ma, egyházi levéltári gyűjteményekről.

Számunkra a legfontosabb pillanata és értéke az volt ennek a napnak, hogy megszólalhattunk, valahol felfigyeltek ránk, és felvázolhattuk egy egyedi, spontán működő ökumenikus csoport tevékenységét.

És hogy hol van ebben a kultúráközvetítés? Már önmagunk definíciója és az erre felhasznált eszközök, „hordozóanyagok” is kultúrát képviselnek. Az ember maga mindenkor aktuális helyzete a kulturális attitűdökkel együtt teljes. Mint az egészségügyben a holisztikus szemlélet. Talán így minden egybe tartozik. Egymás nélkül nem működik. Legyen az néprajz, zene, irodalom, a képzőművészet bármely ága, népi kincseink, csoportélet és helytörténelem. Mindenre és mindenkire szükség van. Hisszük, hogy miránk is.

Az LTK leglelkesebb tagja, Mészáros Géza szervező vállalta, hogy „elmeséli”, hogy is van mindez. Előadásában elhang-

zott rólunk, hogy az Orosházi Evangélikus Egyházközségnél 2013-ban indult egy gyászfeldolgozó csoport, Ihász Beatrix lelkész vezetésével. Olyan embereknek nyújtott segítséget, akik elvesztették hozzátartozójukat, és modern korunk – eltávolodva a régi rítusoktól – egyes esetekben nehezen megoldható problémává növelheti a különben normális krízist. Ez egy tízalkalmas program volt, melynek befejezésekor érezték a résztvevők, hogy a továbbiakban is együtt akarnak maradni, legalább havi egy alkalommal megosztani érzéseiket. Akkor választottuk nevünket: Lelki Támogató Közösség.

Szó esett a működésünkről, megtervezett programjainkról, a hozzájuk szervezhető vitált és írott-olvasott-hallgatott anyagokról. Külön figyelmet érdemel, hogy az előadásokra a helyi egyházak lelkipásztorait kérjük fel, ezzel is erősítve az ökumenikus célt.

Mészáros Géza kiemelte: „Mivel a hit tulajdonképpen valamilyen kulturális kapcsolaton keresztül kerül a mindennapi emberek közelébe, így a munkánk kapcsán szinte állandó és szoros kapcsolat keletke-

zett, és ez így van jelenleg is. [...] A tevékenység kulturális kapcsolódása a mindennapi emberekkel abban rejlik, hogy maga a hit minden esetben rajta keresztül teremt valamilyen kontaktust. [...] Nem tűnhet lényegesnek az a csekély tevékenység, amit végzünk, de annak a 10-15 embernek kötődést ad a hit és a kultúra valamilyen formá-

jához. Arról nem is beszélve, hogy az Úrhoz való közeledést mutatja meg, még akkor is, ha az bármilyen csekély, de előre, és »jó felé« mutat.”

Elmentünk, elmondtuk, hogyan történt, hogyan éljük meg kis és nagy pillanatainkat. Talán felfedeztek, felfedeznek bennünket. Mert ez a mi történetünk, a mi

utunk, a mi lehetőségünk társaink támogatására. Az a feladatunk, hogy másoknak is továbbadjuk. Köszönjük a figyelmet!

Mészáros Géza előadása és konferencia-élményei alapján írta:

SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT
gyülekezeti nővér

Lelki Támogató Közösség

Ökumenikus csoport Orosházán

„Segítsük egymást az Úrhoz való menetelésben.”

2013 októberében alakult – heti egy alkalommal tartott foglalkozásként az evangélikus egyháznál – mint gyászfeldolgozó csoport.

A résztvevők akkoriban veszítették el hozzátartozójukat, s innen várták a segítséget ennek a problémás helyzetnek a megkönnyítésére. Ezt a szinte megoldhatatlannak látszó feladatot Ihsz Beatrix evangélikus tiszteletes asszony, mint képzett mentálhigiénés szakember végezte, igen jó eredménnyel.

Majd ennek befejezésekor, decemberben érezték úgy a résztvevők, hogy a továbbiakban is együtt akarnak maradni, s havi egy alkalommal megosztani egymással nézeteiket, tapasztalataikat a Teremtő felé való útjukon.

Mivel már az induláskor a helybéli egyházak – római katolikus, evangélikus, református, baptista – hívői vettek részt a foglalkozásokon, ugyanebben az ökumenikus összetételben folytatták tovább, de már Lelki Támogató Közösség néven, tizenkét fővel. A tevékenység is részben megváltozott, s nem annyira specifikusan gyászfeldolgozás lett az alapvető téma, hanem kibővült egyéb, a keresztyén hittel kapcsolatos nézetekkel. A tevékenység előre rögzített program és rendszeres időpont szerint kezdődött el abból a célból, hogy minden résztvevő előre ismerje meg a témát, és esetleg tájékozódni is tudjon a várható tematikából.

Orosháza városról és az említett egyházakról néhány adat tájékoztatás céljából:

Népesség: 28 356 fő (2015. évi népszámlálási adat)

Vallási megoszlás (viszonylagos, becslés adatok):

– római katolikus: 4300 fő

– evangélikus: 3600 fő

– református: 1040 fő

– baptista: 120 fő

(Meg kell jegyeznünk, hogy a KSH által megkérdezettek 27,16%-a nem adott választ a „vallás” kérdésre.)

A megye egyik gazdaságilag legjobban teljesítő városa (iparüzési adó mennyisége alapján).

Itt mind a három egyház működtet iskolát, ezzel is biztosítva a továbbiakban a hívői utánpótlást.

Az országos aránynak megfelelően a lakosság létszámából következően az elhalálozottak száma is jelentős. Az átlagéletkor emelkedése – az elöregedés – itt is jellemző. Ebből ered, hogy az itt maradtak – a hozzátartozók – lelki segítése igen fontos feladat. Ezt a támogatást a hit segítségével végezzük.

Mivel a hit tulajdonképpen valamilyen kulturális kapcsolaton keresztül kerül a mindennapi emberek közelébe, így munkálkodásunk kapcsán szinte állandó és szoros összeköttetés keletkezett. Ez így van jelenleg is.

Folyamatos tevékenységünk során törekszünk arra, hogy a különböző felekezetek egyenlő arányban vehessenek részt a témák bemutatásában.

Maga az összejövetelek lefolyása is egyedinek mondható, mivel meg akarjuk tartani egyházaink alapvető, Istenben való hitét, az esetleges különbségek ellenére. Valójában lelki elmélkedéssel kezdődik a program, majd a felkért előadó tart mintegy 20–30 perces témaismertetőt, amelyet a résztvevők kiegészítései, kérdései követnek. Ez a kölcsönös beszélgetés általában másfél

óráig tart. Befejezőképpen a témavezető összefoglalóval, majd közös ájtatossággal zárja a foglalkozást.

A tevékenység folyamán felmerült témák kiegészítésére filmvetítés is történik. A vetített témák a Szentírásban említett körülmények, történések bemutatására szolgálnak. Így levetítésre került eddig: a *Jézus élete*, a *Mózes* és a *Jakob* című film, melyekben annak a kornak (az evangélium történéseinek) a sajátosságait ismerhették meg a résztvevők.

A meghívott előadók:

– a domonkos nővérektől, Hódmezővásárhelyről Dóra nővér OP;

– az evangélikus egyháztól, Orosházáról, Ördög Endre igazgatólelkész és Ihsz Beatrix lelkész, a római katolikus egyháztól, Orosházáról, dr. Laurinyecz Mihály kanonok és Iványi László esperes, plébános, a református egyháztól, Orosházáról Szalkay Róbert igazgatólelkész és Szalkai Róbertné iskolalelkész, a baptista egyháztól, Orosházáról Nikodém Noémi gyülekezetvezető.

Az előadók által bemutatott témák élő előadások vagy vetített képes prezentációk voltak élő magyarázattal.

Élő előadások:

– Adventi népi szokások környékünkön

– Az Újszövetség és a mai kor

– Az elhalálozás és az elbocsájtás

– Az emberek közötti kapcsolat

– A halál utáni „élet” sajátosságai

Vetített képes előadások:

– A halálközeli állapot és a katolikus egyház

– A szeretet, mint a vallások alapja

– Görögországban ma a bibliai időszak maradványai

– „A Könyv” történelmi áttekintése

A tevékenység kulturális kapcsolódása a

mindennapi emberekkel abban rejlik, hogy maga a hit minden esetben rajta keresztül teremt valamilyen kontaktust. Így például maga az írt szöveg, ami irodalom, a zsolttárok olyan költői termékek, melyeknek ismert vagy ismeretlen – a mai időben – a szerzője, nem is beszélve az eltelt idő alatt kialakult, hozzá kapcsolódó énekekről, mely a zenei kultúránk része.

A képi és tárgyi kultúra kapcsolata csak áttételes, de nem elhanyagolható.

Nem tűnhet lényegesnek ez a csekély tevékenység, amit végzünk, de annak a 10–15 embernek kötődést ad a hithez és a kultúra valamilyen formájához. Arról nem is beszélve, hogy az Úrhoz való közeledést mutatja meg, még akkor is, ha az bármilyen csekély is, de előre és a „Jó” felé mutat.

Reméljük, hogy kezdeményezésünk a további időkben is fenn fog maradni és megelégedéssel tevékenykednek mindenkori követőink.

MÉSZÁROS GÉZA ZSOLT
Lelki Támogató Közösség

Diakóniai beszámoló adventben

Ha kinézek az ablakon, azt látom, hogy a természet furcsa módon még nem mutatja téli arcát, de a naptár visszavonhatatlanul december napjait számolja. A bibliaolvasási Útmutató is advent vasárnapjait jelzi.

Ez az időszak valami csodálatos örömet hoz a hétköznapijaimba: a gyermeki várakozás emlékéit idézi fel bennem. Eszembe jut a kis versike, amit hittanórán tanultunk, és melegséggel tölti el a szívemet: „Adventtel kezdődik az egyházi év, és még négy vasárnap, s karácsonyhoz érünk. Karácsony ünnepén szívből örvendezünk, hogy Megváltót adott a Jó Isten nekünk.” – fújtuk kórusban mindannyian.

Sok év telt el azóta, talán már csak én emlékszem rá, de számomra még mindig a csodavárásról szól az advent, a nagy ajándékról, amit Jézus születésével adott az embereknek az Atya. Ennél szebbet, értékesebbet elképzelni sem tudok.

A diakóniában is megnő az idősök iránti felelősségünk, igyekezni kell minél többekhez elvinni az ígét, a szeretetet, a bátorítást.

Az első adventi összejövetelen Ördög Endre igazgatólelkész a következő ígét tolmácsolta felénk: „*Lelkem várja az Urat, jobban, mint az örök a reggelt...*” [Zsolt 130,6] Valami különleges, mély áhítat ült ki az arcokra, mindenkire nagy hatással volt az igehallgatása. Ez az érzés legyen velünk az előttünk álló látogatások alkalmain!

Az áhítat után nehezen indult a beszélgetés. Először is átnéztük a névsort. Bizony, több nevet ki kellett húzni, mert ők már előrementek, béke velük. Pillanatnyi csend után kezdtünk az idej ajándékozásról beszélni. Szóba került, hogy sok az egyedül élő, aki szívesen veszi az édességekből álló kis csomagot. Így emellett döntöttünk. Ezután a következő összejövetel időpontját is megbeszéltük. Akkor fogjuk összeállítani az ajándékokat. Karácsonyra így mindenki megkapja csekély, de szeretettel készített csomagját.

Tudom, vannak sokan, akik nemcsak az ajándékot várják, hanem magát a látogatót, hogy elmeséljék mindennapjaik történéseit, hogy legyen, akivel elmondjanak egy ígét

és verset az Útmutató alapján, valamint egy közös imát. Szívesen vesznek egy szerető ölelést, kézfogást is. Legyen ez a mi plusz ajándékunk számukra. Testvér, aki vállaltad ezt a feladatot, az ajándék mellett vidd minden házhoz a csodálatos hírt Jézus születéséről, akit nekünk ajándékozott az Úr! Áldott legyen az ő neve!

A mi családunkban karácsony estéjén minden évben felhangzó énekkel (EÉ 150) fejezem be írásomat, és kívánok minden olvasónak Istentől megáldott, békés, boldog karácsonyi ünnepeket!

*„Mennyből jövök most hozzátok,
Jó hírt mondok, jer halljátok,
Mert nagy örömet hirdetek,
Méltán ujjong ma szívetek.*

*A megtartó ma született,
Ég, Föld örül ma Veletek.
Egy ártatlan kis csecsemő,
Egész világ üdve lesz ő.”*

KOVÁCS TIBORNÉ

Fő a gondoskodás: fix időpont a gyülekezeti nővéri ellátásban

Megtisztelő felkérés érkezett a Fénysugár Nyugdíjas Egyesület részéről. Szeretnék, ha a szolgálat biztosítana egy állandó alkalmat tagjaik vérnyomás- és vércukorértékeinek mérésére. Természetesen erre is van lehetőség. Az eszközök beszerzésével és rendszerezésével, időpont-egyeztetéssel megvalósítható.

A gyülekezet támogatásából új vérnyomásmérő, tesztcsíkok, és steril tűk vásárlása után 2016. november 29-én volt az első ilyen szűrés. Mintegy 30 testvérünk élt ezzel a lehetőséggel.

Szeretettel adjuk közre, hogy ezentúl a gyülekezeti házban minden hónap negyedik keddjén (14.00–14.30 között), az áhítatot előtt, de szükség szerint az áhítat után is áll a nővér a közös rendelkezésére.

Magától értetődik, hogy akut helyzetben a helyszínen azonnal, rendkívüli esetben a beteg otthonában is kérhető ez az ellátás.

Fontos információ, hogy természetesen a klub tagjain kívül bárki jelentkezhet a gyülekezetből a jelzett időpontban.

Kérjük, hogy akik a vércukorszintjüket szeretnék ellenőriztetni, lehetőség szerint legalább három órával a vizsgálat előtt ne étkezzenek. Akik rendszeres vérnyomás-ellenőrzésre járnak, azok hozzák magukkal a vérnyomásmérési kiskönyvüket.

A nővéri szolgálat köszöni a bizalmat és a kérést, igyekszik mindent megtenni a gyülekezet érdekében.

Szeretettel kérjük, hogy a folyamatos eszközellátás érdekében, akinek lehetősége van, bármily csekély összeggel támogassa ezt az új lehetőséget. Jó egészséget kívánunk!

SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT
gyülekezeti nővér

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

FELVÉTELI TÁJÉKOZTATÓ

Tervezett képzések a 2017–2018. tanévre

HAT ÉVFOLYAMOS GIMNÁZIUM:

A tagozat kódja: 03
A képzés időtartama: 6 év
Felvehető létszám: 30 fő
A felvételhez szükséges
tanulmányi eredmény: 4,0 felett

NÉGY ÉVFOLYAMOS GIMNÁZIUM:

A tagozat kódja: 01
A képzés időtartama: 4 év
Felvehető létszám: 30 fő
A felvételhez szükséges
tanulmányi eredmény: 3,50 felett

Kedves Szülők! A Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium a város egyetlen olyan egyházi iskolája, ahol az óvodától a 12. osztályig tanulhatnak a gyerekek. Az államosítást követő több mint 40 éves kényszerszünet után 1992-ben nyílt meg újra az evangélikus iskola, hogy benne a hagyományok tisztelete, a színvonalas oktatás, a tehetséggondozás, a keresztyén nevelés újraéledjen.

Az iskola azóta egyre bővült, 2010-ben készült el az új épület. Korszerűsítettük a fűtést, a teljes villamoshálózat és világítás megújult. Az oktatás jó tárgyi feltételeit a fizika-kémia előadó, a rajzterem és nyelvi laborok, könyvtár, valamint a megújuló sportudvar biztosítják. Minden tanteremben interaktív tábla segítségével folyik az oktatás.

- A számítástechnika-oktatás fontos területe a középiskolai képzésünknek. Ennek megfelelően a két szakterembe elhelyezett 16-16 tanuló munkaállomás internet-hozzáféréssel lehetővé teszi, hogy tanulóink java része az érettségi bizonyítvány mellé megszerezze a külföldön is elismert Európai Számítógép-használói Jogosítványt, az ECDL-bizonyítványt.
- Az idegen nyelvek magas szintű oktatását anyanyelvi lektorok támogatják. Németországi testvériskolai kapcsolatunk, a Kahl am Mainban található Paul-Gerhardt-Schule is segíti a német nyelv tanulását.
- Iskolánk, amely 2011-ben Tehetségpont lett, 2012-ben pedig elnyerte az Ökoiskola címet, egyedülállóan szép természeti környezetben, tágas, jól felszerelt iskolaépületben fogadja a diákokat.
- Jelenleg közel 550 kis- és nagydiák tanul az iskolában. Az őket tanító nevelők alapvető célja ma is az, hogy korszerű tudást adjanak növendékeiknek keresztyén értékrend szerint, a társadalom értékes tagjává, érett személyiséggé neveljék őket. Hisszük, hogy az erkölcsös és értelmes ember nagy hasznára lesz szűkebb környezetének, áldás a nemzetnek, és javára szolgál az egész emberiségnek.
- Az iskola evangélikus-keresztyén jellegéből adódóan hagyományos értékeket közvetítünk a diákoknak. Ezekon keresztül érezhetik meg gondoskodó szeretetünket, türelmünket, folyamatos figyelmünket, s biztonságban tudhatják magukat. A napjainkban kialakult nagyobb iskolai közösségekkel szemben iskolánk kis létszámú csoportokkal működik, ezért családias légkört, több törődést tudunk biztosítani tanítványainknak. A gyermekeket felekezeti hovatartozástól függetlenül várjuk.
- A nemzeti nevelés kiemelt célunk. Minden 11. évfolyam tanulmányi kiránduláson ismerkedik meg Partium nevezettségével.
- Nagy hangsúlyt fektetünk diákjaink kulturális nevelésére, így mind eljutnak a Nemzeti Színházba és az Operaházba.
- A Diákklub péntek esténként rendezvényeivel, szórakozási lehetőségek kínálatával teszi lehetővé diákjainknak a szabadidő kulturált eltöltését.
- 12 évfolyamos oktatási intézményünkbe szeretettel várjuk és hívjuk:
 - a hatodik osztályos tanulókat, akik hatosztályos gimnáziumi osztályban folytathatják nálunk tanulmányaikat, valamint korlátozott létszámban lehetőséget biztosítunk a kilencedik évfolyamon való bekapcsolódásra is.
 - a nyolcadikos diákokat négyosztályos gimnáziumi osztályunkba.
- Oktatott idegen nyelvek: angol, német. Ezek, valamint az informatika oktatása csoportbontásban folyik.
- Felvételi vizsgát nem szervez az intézmény. A jelentkezés és a felvételről szóló értesítés az általános felvételi eljárás szerint történik. Kollégiumi elhelyezés megoldható.

Kedves Leendő Tanulónk! Diáktársak, nevelők, lelkesek lelkes csapata vár szeretettel téged, aki középiskolai diákéveidet az egyházunk és iskolánk által biztosított meghitt, derűs légkörben, örömben, sikerrel, igényesen szeretnéd eltölteni.

Elérhetőségek:

Cím: 5900 Orosháza, Bajcsy-Zsilinszky u. 1.

OM-azonosító: 028280

Telefonszám: 68/411-771 · Fax: 68/419-269

E-mail: iskola@szekacs.lutheran.hu

Honlap: <http://szekacs.lutheran.hu/>

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

„Csak a játék maga taníthat meg a játékszabályokra” (Jesse Lauriston Livermore)

„A játék.

Az különös.

Gömbölyű és gyönyörű,

csodaszép és csodajó,

nyitható és csukható,

gomb és gömb és gyöngy, gyűrű.

Bűvös kulcs és gyertya lángja,

színes árnyék, ördöglámpa.”

[Kosztolányi Dezső: A játék]

A mindennapi munka során minden pedagógus arra törekszik, hogy tanulói számára megteremtse a feltételeket és a motivációt a tanuláshoz, ezáltal egyre jobb teljesítményre ösztönözze őket, melynek köszönhetően örömmel járnak az iskolába.

A mai fiatalok, a digitális nemzedék nevelése és oktatása számos kihívást jelent. Átalakultak a szülők és a pedagógusok szerepei, hiszen csak a tudás töredékét közvetítik ők. Gyakori a felnőttek körében a szkeptikusság, a borúlátás a digitális nemzedékkal, illetve kultúrájukkal kapcsolatban. Iskolánk szakemberei azonban hiszik, hogy megfelelő módon közelítve a diákok felé ez a generáció is megérinthető, és értékes produktivitásra képes.

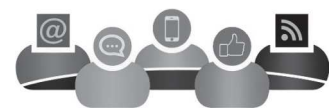
Kutatások bizonyították, hogy a mai gyerekeket elsősorban az olyan kihívások motiválják, melyek számos paralel feladat megoldását igénylik, hasonlóan a számítógépes játékokhoz. Számukra a felfedezés sokkal fontosabb, mint a végeredmény. A digitális játékok azonnali örömforrást és jutalomlehetőséget kínálnak. A videójátékok szándékosan törekednek arra, hogy a játékos a kezdeti lépésektől egészen a befejezésig flow-állapotban legyen azáltal, hogy úgy alakítják a játékot, hogy a felhasználó előtt álló kihívások fokozatosan nehezednek, miközben a tanult (valós és virtuális) képességeik hasonló ütemben fejlődnek. (A flow-élmény az elme működésének egy olyan állapota, melynek során az ember teljesen elmerül abban, amit éppen csinál, amittől energiával töltődik fel, abban teljesen részt vesz, teljesen átadja magát a folyamatnak, és ebben örömet leli.)

A kutatók kimutatták, hogy ha a videójátékokhoz hasonlóan szervezik meg a tanulás folyamatát, elkötelezettebbé és önállóbbá válnak a fiatalok. A tanítás játékosítása nem azonos a játékok segítségével történő tanítással. A „gamification” kifejezés azt a szemléletet takarja, amelyben a számítógépes

játékokban rejlő motivációs lehetőségeket és eszközöket megpróbálják alkalmazni nem kifejezetten játékos helyzetekre. A játékosítás által a diákok önállóvá válnak, a tananyagot jobban tudják élvezni. Az újszerű értékelési/jutalmazási módszereknek köszönhetően a kitűzött célokat könnyebben elérik, a folyamatos visszajelzés fenntartja az érdeklődésüket.

A játékoknak a tanulás szolgálatába állítása, valamint a pedagógusok eszköztárának fejlesztése elengedhetetlen, hiszen a digitális gyerekek számára a szülők mellett még ma is az iskola és a tanárok jelenthetik a társadalomba való beilleszkedés és a tudás elsajátításának legfőbb forrását. Ezért a pedagógusoknak kiemelkedő szerepe van abban, hogy kölcsönös bizalomra épülő és hiteles személyes kapcsolatba kerülve tanítványaikkal képesek legyenek segíteni őket abban, hogy jobban megállják a helyüket a világban.

PESICS ZSUZSANNA
iskolapszichológus

Az én nagy álmom...

Az én nagy álmom, hogy nincsen nagy álmom. Az álmok olyanok, mint kezdetben Ádám és Éva élete a Paradicsomban: tökéletesek, egyszerűek, hiánytalanok, nincs semmi, ami fokozhatná őket. Mondhatjuk úgy is, hogy egy olyan állapot, amelyre a legtöbben vágnak, és nem akarnak érte tenni semmit. Csak úgy az „ölkbe pottyán” anélkül, hogy bármit is tettek volna érte. Ezzel szemben a célok olyanok, amelyekért az ember tenni akar, vagy legalábbis tudja, hogy tennie kell értük. Úgy vélem tehát, hogy Isten nem az álmaink valóra váltásában segít, és ad útmutatást, hanem a céljaink eléréséhez ad feladatokat, megmértetéseket, hogy lássa, alkalmasak vagyunk-e a célunk teljesítésére. Jelekkel adja tudtunkra, ha igen, és akkor is, ha nem (például pozitív vagy negatív visszajelzésekkel a tanárainkon, a családunkon, esetleg a barátainkon keresztül).

Viszont céljaim vannak. Céлом, hogy jó kapcsolatot ápoljak a szeretteimmel, hogy minden rendben legyen köztük és köztem. Céлом, hogy a jelenlegi tanulmányaimat sikeresen, jó eredménnyel zárjam le. Itt a gimnáziumra gondolok, de ezen célom a későbbi, egyetemi tanulmányaimra is vonatkozik. Céлом, hogy majdani állásomat/munkámat megfelelően végezzem, és tudjam kamatoztatni a tudásomat. Céлом, hogy elég időt töltsék majd az „új” családommal, hogy anyaként és feleségként is jól helyt álljak.

A most megvalósítható célom, hogy kevesebbet stresszeljek, jó eredményeket érjek el a kis érettségim és a nyelvvizsgán, minden rendben legyen a párkapcsolatomban, a baráti kapcsolataimban, és a családban is. Ha mindez sikerül, akkor egy újabb célt érek el, ez pedig a boldogság. Remélem, Isten pozitív visszajelzéseket küld majd nekem, és minden célomat sikerül elérnem, bármi áron. Ha a cél lebeg a szemem előtt, nem számítanak a hullámvölgyek, vagy nehezebb időszakok, hiszen ezek segítenek és tapasztalatot adnak. (HÁRI CSENGE 10/6)

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Az igazi karácsony

Hogy milyen is egy igazi, „nagybetűs Karácsony” az én olvasatomban? A karácsonyi időszak az év egyik legszebb időszaka, számomra a hosszas készülődés és az adventi várakozás után az év legszentebb ünnepe. Mindenképp:

- nyugodt, de egyszerre izgalommal teli;
- zajos, de mégis elcsendesedő;
- számot vető és hálaadó;
- sok-sok érzéssel teli.

Minden évben az ünnepek közeledtével törekszem ezeknek az érzéseknek a megélésére mind családomban, mind munkahelyemen, az óvodai csoportomban.

Családom körében és munkám során is nyüzsgő embernek ismer engem a környezetem. Ez a nyüzsgés éltet engem, valószínűleg amikor az óvónői pályát választottam, akkor is ez volt az egyik fő szempont: sosem unatkozni.

Ez általában teljesül is, főként mióta édesanyává is váltam, ráadásul kétszeresen. Azóta az óvodai készülődés mellett az otthoni hangulatteremtés is fokozott figyelemmel bír.

Hiszem, hogy a hagyományok nagyon fontosak. Hogy mit adunk át generációról generációra.

2005 óta, amióta gyermekcsoportom van, és velük együtt élhetem meg az ünnepekre való hangolódást, készülődést, azóta még nagyobb jelentőségű ez az ünnep az én

életemben is. Hiszen nem mindegy, hogy ezek a gyermekek milyen érzelmekkel gazdagodnak a karácsonyhoz vezető úton, és hogy sikerül-e az általam fontosnak tartott érzéseket, élményeket közvetíteni nekik.

A családok gyakran nem hitbéli meggyőződésből kerülnek hozzánk. Lehet, hogy épp csak azért, mert közel van az óvoda a lakhelyükhöz, vagy szép az udvar, vagy van ismerős a csoporttársak között... mindenesetre úgy érzem, és arra törekszem, hogy az a 3-4 év, amit együtt töltünk, valami pluszt nyújtson nekik. Valamit, ami több. Több mint az olyan hely, ahol nincs mindennap jelen az elcsendesedés és a hálaadás, ahol nincs mindennap jelen a hit.

Az óvodai csoportban minden esztendőben gyönyörű egyházi énekekkel, szebbnél szebb versekkel, valamint kis pástorjátékkal készülünk. Együtt próbálni, a csoportszobát kidíszíteni, a műsort összeállítani és megtanítani néha nagyon nehéz. Műsorunk végeztével saját készítésű gyermekmunkát is kapnak a szeretett családtagok, akik eljönnek megnézni a műsort. Nagyon sokat készülünk az ünnepre.

A repertoár tehát széles körű, de vajon a legfontosabb érzések Jézus születésének ünnepén, karácsonykor eljutnak-e a családokhoz?

Sokszor elgondolkodom ezen. Például amikor, azon fázdozom, hogy minden szép legyen, és mindenkinek jusson aján-

dék, mindenki jól tudja a versét, szépen énekelje a dalt, oda álljon, ahová kell, hogy a legkisebb is kibírja sírás nélkül, amikor meglátja anyát vagy apát.

Bár a rohanó világban hajlamosak vagyunk ezekre figyelni, a valóban fontos dolgok karácsonykor nem (csak) ezek. Fontos, hogy vajon jut-e idő a gyermekekért és a saját lelkünkért is feldíszíteni, felkészíteni az ünnepi hangulatra?

Fontos, hogy azok a családok is – amelyekben talán nem is jut idő vagy pénz az ünnepre –, le tudjanak csendesedni arra a kicsi időre, amíg szép ruhát öltve, olykor könnyes szemmel gyönyörködnek gyermekeikben. Hogy örülni tudjunk annak, amink van, és ne folyton azon szomorkodjunk, amink nincs.

Van, hogy néha azon kapjuk magunkat, hogy arról mesélünk, hogyan volt ez gyermekkorunkban. Ezek az emlékek – úgy vélem – kitörölhetetlenek, s ahogyan telnek az évek, egyre nagyobb jelentőséggel bírnak. A szép és rossz emlékek egyaránt.

Emberként, óvodapedagógusként és édesanyaként is azt gondolom: ahhoz, hogy a gyermekek emlékei szépek, vidámak legyenek, mindent meg kell tennünk. Egy egyházi óvoda pedig kiváló táptalaja lehet a szép gyermekkori karácsonyok élményének.

KISHONTI-MENYHÁRT RITA
óvodapedagógus

Kedves Testvérek!

Gyülekezetünk fennmaradása és hitéletünk sokszínűségének megtartása érdekében újra és újra hangsúlyozva kérjük mindenki anyagi áldozatvállalását. Adományok, az egyházfenntartói járulékok, a perselybe szánt összeg befizetésének és mértékének önkéntessége kifejezi: nem kívánunk erőn felüli terhet róni senkire, de gyülekezetünk nem nélkülözheti a támogatásnak ezt a formáját. Közösségünkért való felelősségükből, szeretetükből fakadóan várjuk tehát felajánlásaikat. Ha valakinek könnyebbé jelent, akkor az egyházközségnek szánt felajánlást nem kell egy összegben befizetnie, lehetőségeihez mérten kisebb részletekben is megteheti. A befizetések ügyében Lelkészi Hivatalunk munkatársai mindig készséggel állnak segítségükre.

Minden támogatásukat megköszönve: ÖRDÖG ENDRE igazgatólelkész

HALLHATÓ IGE

Vasárnapi istentiszteleteink igehirdetéseit a kedves testvérek hétről hétre meghallgathatják az interneten is, a következő honlapcímen:

oroshaza.lutheran.hu

Isten áldása legyen minden alkalmon, ahol az Ő igéje hangzik. Hiszünk a prófétai tanítást, hogy: „...az én ígém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.” [Ézs 55, 11]

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Túrmezei Erzsébet

Kérdez a gyermek

„Ott fenn lakott a csillagok felett,
de amikor karácsony este lett,
Lejött a földre, mint kicsiny gyerek.
És ő, a hidegszívű emberek!
Kis istállóban kellett hálnia.
Szalmán feküdt Ő, az Isten Fia.
Elhagyta érettünk az egeket.
Ugye-e, apukám, nagyon szereted?”

Az apa nem szól. Olyan hallgatag.
De a kis kedvenc nem vár szavakat,
Odaszorítja vállára meleg,
kipirult arcát, s tovább csicsereg.
„Kicsiny gyermek lett, gyenge és szegény,
és ott aludt az állatok helyén,

szűk istállóban. Nem is érthetem.
Milyen meleg ágyacskám van nekem,
pedig csak a te kis lányod vagyok.
S Ő, Isten Fia, Ő, a legnagyobb,
szalmán feküdt, amikor született.
Ugye-e, apukám, nagyon szereted?”

Kint csillagfényes hideg este... tél...
Bent apja ölében kis leány beszél.
„Ott se nyughatott szalma-fekhelyén.
Futniuk kellett éjnek-éjjelén.
Halálra keresték a katonák.
Menekültek a pusztaságon át.
Milyen keserves útjuk lehetett.
Ugye-e, apukám, nagyon szereted?”

Az apa leteszi a gyermeket.
„Ugye-e, szereted? Ugye, szereted?”
Nem bírja már, el kell rohannia.
A jászolban fekvő Isten Fia
karácsonyesti képe kergeti.
Feledte és most nem feledheti.
Most a szeméből könnyre-könny fakad.
Most vádakat hall, kínzó vádakat.
Elmenekülne még, de nem lehet.
Most utolérte az a szeretet.

S míg a szívébe égi béke tér,
mintha körül a hólepett, fehér
tetők, utak felett távol zene,
angyalok tiszta hangja zengene
szívet szólongató, szép éneke:
„Szegény lett érted. Ugye-e, szereted?”

SZIVÁRVÁNY FOGLALKOZÁSOK

A SZÉKÁCS EVANGÉLIKUS ISKOLÁBAN

KEDVES ISKOLÁBA KÉSZÜLŐ GYEREKEK!

EBBEN A TANÉVBEN ISMÉT MEGNYITJUK KAPUNKAT, ÉS HETENTE EGYSZER JÁTÉKOS, VIDÁM DÉLUTÁNRA HÍVUNK BENNETEKET. MINDEN ALKALOM EGY KICSIT MÁSZ, MINT A TÖBBI. ITT KIPRÓBÁLHATJÁTOK, MILYEN ISKOLÁSNAK LENNI, ÉS TALÁLKOZHATTOK A LEENDŐ TANÍTÓ NÉNITEKKEL IS.

FOGLALKOZÁSAINK 2017-BEN:

JANUÁR 10-ÉN: ANGOL NYELV
JANUÁR 17-ÉN: SORVERSENY
JANUÁR 24-ÉN: NÉMET NYELV
JANUÁR 31-ÉN: INTERAKTÍV TÁBLAJÁTÉK
FEBRUÁR 7-ÉN: FARSANGI KÉZMŰVESSÉG
FEBRUÁR 14-ÉN: BÁBJÁTÉK

FEBRUÁR 21-ÉN: NÉPI JÁTÉKOK
FEBRUÁR 28-ÁN: SAKKPALOTA
MÁRCIUS 7-ÉN: NÉPTÁNC
MÁRCIUS 14-ÉN: MESE
MÁRCIUS 21-ÉN: FEJLESZTŐJÁTÉK
MÁRCIUS 28-ÁN: HÚSVÉTI KÉZMŰVESSÉG

SZERETTEL ÉS SOK MEGLEPETÉSSSEL VÁRUNK BENNETEKET!

A FOGLALKOZÁSOK KEZDETE: 16.15 • HELYE: FÖLDSZINT (KIÍRÁS SZERINT)

NÉPEGYHÁZI HÍREK

Összeállította: Csehi József

KERESZTELÉS (3 éven aluli gyermekek)

Szekeres Tamás és Kiss Rita fia:

OLIVÉR 2016. november 12.

ISTEN ÁLDÁSA LEGYEN A GYERMEKEKEN ÉS CSALÁDJUKON!

TEMETÉS (2016. november 8. – 2016. december 8.)

özv. Süle Jánosné (Csizmadia Irén Katalin 86) · Rajki-Tóth Bálint (97) · Beranek Józsefné (Héjjas Ida 93) · Molnár József (80) · Tóth Albert (80)

„A VILÁG PEDIG ELMŰLIK [...] DE AKI AZ ISTEN AKARATÁT CSELEKSZI, MEGMARAD ÖRÖKKÉ.” [1]n 2,17]

ADOMÁNYOK AZ OROSHÁZI HARANGSZÓ ÚJSÁGRA

2016. október 24. – 2016. november 29.

Kovács Tiborné és Tímea	2000 Ft
Baranyi Jánosné	2000 Ft
Petrikné Dános Mária	2000 Ft
Kotai Rozália	5000 Ft
Zsíros Sándorné	2000 Ft
Bartolák Andrásné	1000 Ft
Rajki-Tóth Katalin	2000 Ft
Móroczi Antal	3000 Ft
Czikora Emília	5000 Ft
Deák Ferencné	1000 Ft
Csótó Nagy Istvánné	2000 Ft
Rajki József és családja	2000 Ft
Szabó Gizella	1000 Ft
Gyenge Antal	2000 Ft
Kissné Betkó Katalin	3000 Ft
Kovács Ferenc és felesége	2000 Ft
Laszli Józsefné	1000 Ft
Kátai Pál Mihályné	1000 Ft
Szemenyei Márta	2000 Ft
Király Béla és felesége	5000 Ft
Szemenyei Sára Ilona	1000 Ft
Jankó Bálint	4000 Ft
Dér Jánosné	2000 Ft
dr. Horváthné Csepregi Terézia	2000 Ft
özv. Csete Sándorné és családja	5000 Ft
Név nélkül, de Istennél tudva lévő testvér	1000 Ft

Előző számunkban Győri-Dani József és felesége, valamint Kissné Betkó Katalin adományozók neve tévesen jelent. Ezúton kérünk elnézést a hibáért!

KÉSZÜLJÜNK EGYÜTT A KARÁCSONYRA!

AJÁNDÉKÖTLETEK

Kicsiknek (5–8 évesek)

- Isten hozott, kicsikém! – Első gyermek Bibliám
- Döbrentey Ildikó: A fekete báránka
- Döbrentey Ildikó: A kised első csodája
- Mary E. Erickson: Hat csodálatos nap – A teremtés története
- Roy Krisztina: Hogyan jöttek haza a fecskék?
- Miklya Zsolt–Damó István: Állatnyomok a Bibliában
- Füller Tímea: Tök Tóbiás kalandjai
- Schmidt Egon: Angyalka segített
- Karácsonyi kifestő

Gyermekeknek (9–12 évesek)

- Szőczy János: Fogás a neten
- Szőczy János: Mákos bejgli mustárral
- Zárba illő kulcs (1., 2., 3. rész)
- Farkas Jánosné Zsóka néni: Fehérke

Fiataloknak (13–18 évesek)

- dr. Henry Cloud–dr. John Townsend: Randikalauz
- Fenyvesi Félix Lajos: Egy régi templomra

Felnőtteknek

- Biblia revideált újrafordításban (különböző kötésben, exkluzív minőségben is)
- Gyököcssy Endre: Kézfogás a magasból (sorozat)
- Varga Gyöngyi: Áldáskönyv
- Varga Gyöngyi: Remény s ég
- Stephen B. Douglass: A hétköznapi menedzsere
- Nyitott ajtó – Áhítatok minden napra
- Asztali beszélgetések
- Szabó Lajos: Bölcs szív
- Lengyel Anna: Egy cseppben az ember

További ajándékok

- CD-k: „Erőt adsz”, „Szeretetedről éneklek”, Händel: Messiah
- ígés toll, illetve Rotring ceruza
- érintőtoll
- kulcstartó (mini, normál, világítás, mérőszalagos)
- ígés fényvisszaverő pánt
- ígés műanyag karkötők
- ígés könyvjelzők
- hűtőmágnesek (nagy, négyzetes, normál)
- autómaticák: műanyag, fém
- karácsonyi hajtógatók, képeslapok

Ajándéksomagoláshoz

- karácsonyi matricák
- kis méretű karácsonyi üdvözlőkártyák

Iratterjesztési alkalmak:

Székács Evangélikus Iskola: (5900 Orosháza, Bajcsy-Zs. E. u. 1.)

Lelkészi Hivatal: (5900 Orosháza, Thék E. u. 2.)

munkanapokon 9–16 óráig, illetve a templomban

SZERETETTEL VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!